

MONNEKE UIT DE LINDENSTRAAT

Door Luc KERKHOF

SITUERING:

Het verhaal speelt zich af in een ondergrondse parkeergarage. Door de kale muren en de onfrisse geur van uitlaatgassen en urine is het voor iedereen moeilijk om hier uren te vertoeven. Niettegenstaande is het een gedroomde thuishaven voor dakloze zwervers en criminelen die hier naar believen kunnen rondhangen zonder gestoord te worden.

PERSONAGES: (3 dames - 3 heren)

MONNEKE: Een clochard die hier zijn vaste stek heeft gevonden. Door zijn ongewassen lange haar, vuile muts, kapotte kleren en onhygiënisch uiterlijk is hij de meest aangewezen persoon om dit etablissement een beetje in de gaten te houden. (Dit personage kan door elke leeftijd tussen de 35 en de 65 ingevuld worden).

JUULVAN BOVEN: 45. Chauffeur van de Lada. Hij is niet zo snugger en lanceert de term "onthaasting" wat enkele van de aanwezigen hier helemaal niet goed uitkomt.

ISOLDE PROT: 40. Chauffeur van de Mercedes. Toonbeeld van de hedendaagse bourgeoisie. Zij is gewoon van op haar wenken bediend te worden en schreeuwt van de daken dat sociale randgevallen de parasieten van deze moderne maatschappij zijn.

BENOIT HERTENKAMP: 50. Directeur van een paletten-fabriek. Hij beseft dat met geld alle deuren opengaan. Slippertjes maken met z'n secretaresse is zijn hobby. Hij is een opschepper maar per slot van rekening toch een bangerik.

CAROLINE MENTEN: 25. De mooie secretaresse van Benoit. Zij kan hem dan ook zonder problemen rond haar vinger winden. Alhoewel zij afkomstig is uit de lagere klasse en zich wil losrukken van het verouderde fenomeen "moeder bij de haard" is zij toch niet op haar mond gevallen. Is katholiek opgevoed, maar een leugentje om bestwil kan nog net.

SERAFINE: 45. De bazige vrouw van Juul. Is van het type "ordehandhaver die kibbelende belhamels met één woord uit

elkaar haalt". (en als het woord niet helpt gebruikt ze haar vuist wel!). Ze eist van haar man dat hij onderdanig is en duldt geen tegenspraak of ondermijning van haar gezag.

DECOR:

Fond centraal: Een lift. Boven de lift hangt een bord waarop in grote letters "-2" staat. Rechts: deur naar berghok. Links: een vluchtweg naar de geparkeerde auto's. Ergens tegen een muur staat een grote vuilniscontainer op wieltjes. Het blijkt moeilijk om zonder hulp in de hoge vuilniscontainer te kruipen (desnoods kan men een houten bankje gebruiken).

EERSTE BEDRIJF

VOORMIDDAG

(Op de deuren van de lift hangt een plakkaat waarop onverzorgd in drukletters staat geschreven "NIEDT INGANK"! Monneke komt uit de lift met een winkelkar vol rommel met o.a. een afgedankte strandstoel, een kapstok, een versleten kookpan, mixer, oude pop, een kleed, een pruik, een lege pot hondeneten, etc. Hij inspecteert de vondst van vandaag, sorteert en eet de pot hondeneten leeg met zijn vinger. Hij zet de kapstok naast de container, gooit kookpan, pop, kleed, mixer en lege pot hondeneten in de vuilniscontainer en gaat met de rest naar het berghok.

Op de achtergrond horen we dat twee auto's lichtjes botsen. Monneke komt even loeren, maar keert daarna terug naar het berghok.

Juul en Isolde dagen op onder hevige discussie. Juul draagt constant een sportief hoedje. Isolde draagt een bontjas en handschoenen)

JUUL: (gaat hevig tekeer) ...Ik had 't kunnen denken hé. Een vrouw in de buurt..., niks dan miserie, jong!

ISOLDE: (verdedigt zich heftig) ...wat zegt gij daar, meneer? Gij reed wel tegen mij, in plaats van ik tegen u hé!

JUUL: Amaai m'n oren...! Nu gaan we 't krijgen! 't Was andersom, ja...! Of hebt gij geen ogen in uwe kop...?

ISOLDE: En gij hebt er vier zeker? Twee vanvoor en twee vanachter!

JUUL: Nee, maar ik heb wel ne zijspiegel. En daar heb ik toevallig in gezien dat gij vooruit reed, madam!

ISOLDE: Maar dat is niet waar! Ik wou net vertrekken met mijne Mercedes toen uwe Lada achteruit reed! Allé, rijden is dat niet, dat was meer springen dat 'm deed!

JUUL: Dat kan niet! Mijne Lada springt niet meer achteruit!

ISOLDE: En waarom kan dat niet?

JUUL: Omdat "den achteruit" van mijne Lada niet meer marcheert sinds ons Serafine die eens gebruikt heeft op de autostrade tegen 100 per uur! De tandwielen vlogen rond m'n oren, ge moet niet vragen...! En dan moogt ge daar nog niks van zeggen of ze smijten naar uwe kop dat ge nen bemoeial zijt! Alle vrouwen zijn hetzelfde, ze weten altijd alles beter! Tot dat ze zelf ne kemel schieten, en dan willen ze de schuld nog in nen andere z'n schoenen schuiven!

ISOLDE: Sukkelaar...!

JUUL: Maar deze keer zal daar geen verf op pakken! (vastberaden) Ik stond stil en gij reed vooruit...!

ISOLDE: 't Is uw woord tegen het mijne.

JUUL: Okee, dan zoeken we ne getuige! Iemand die gezien heeft dat ik stil stond en dat gij vooruit reed!

ISOLDE: Die gaat ge niet kunnen vinden.

JUUL: Waarom niet?

ISOLDE: Omdat ik stilstond en gij achteruit reed, tiens!

JUUL: Ik heb tien jaar geleden pillen moeten pakken voor mijn hart hé. Als dat

seffens stilvalt dan zult gij de rekening kunnen betalen...!
 ISOLDE: Gij zijt toch niet van peperkoek zeker?
 JUUL: Ik hoor 't mijn vader zaliger nog altijd zeggen: "Beter tien vrouwen in de lucht dan één in de hand!" Hij had begot nog gelijk ook!
 ISOLDE: Waarom lopen alle mannen er dan achter?
 JUUL: Dat versta ik ook niet.
 ISOLDE: Ikke wel. Voor de schoon billen!
 JUUL: Billen en borsten kunt ge bij den beenhouwer ook kopen. En als ze in reklaam staan dan hebt ge 'r nog twee voor de prijs van één!

(Isolde wil de lift nemen)

JUUL: Wat gaat gij doen...?
 ISOLDE: Naar boven met de lift.
 JUUL: Daar hangt een plakkaat op de deur. Als ge dat nog niet ziet dan is 't niet te verwonderen dat ge tegen mijne Lada rijdt!
 ISOLDE: Dat plakkaat hangt hier al jaren. Dat zullen wel kinderen gedaan hebben.
 JUUL: En wat gaat gij daarboven doen?
 ISOLDE: Daar hebt gij nu eens niks mee te maken!
 JUUL: Oh nee? Gij moet bij uw voertuig blijven na een accident!
 ISOLDE: Waar staat dat geschreven?
 JUUL: Dat is een ongeschreven wet.
 ISOLDE: Ik ga aan de bewaker vragen wat wij moeten doen.
 JUUL: Ge gaat 'm toch niet omkopen om hier te komen getuigen hé...?
 ISOLDE: Vertrouwt ge mij niet misschien?
 JUUL: Moet ik eerlijk zijn? Voor geen fluit...!
 ISOLDE: (begint aan een grote rede) Meneer...,
 JUUL: (onderbreekt) Zeg maar "Juul". Meneer ligt thuis in zijne zetel te slapen met de gazet over zijne kop.
 ISOLDE: Ik ben "Isolde".
 JUUL: Isolde...? Wat is dat voor ne naam zèg? Die is nog te lelijk om mijnen hond zó te noemen!
 ISOLDE: We gaan 't hier niet over namen hebben hé.
 JUUL: Wat wilt ge dan?
 ISOLDE: Juul, ik vraag 't op de man af: kunt ge dat zo niet laten? Zo'n klein schrammeke op uwe Lada is toch niet erg hé.
 JUUL: Is dat een klein schrammeke? Heel mijnen achterste bumper zit in mijn koffer!
 ISOLDE: Niet overdrijven hé.
 JUUL: Heel mijn carrosserie is door elkaar geschud. Wat gaat gij zeggen als ik morgen mijn stuur naar links draai en de wielen gaan naar den andere kant?
 ISOLDE: Da's niet moeilijk met zo'n scharminkel van nen auto.
 JUUL: Noemt gij mijne Lada een scharminkel? Amaai m'n oren! Wat is uwe Mercedes dan? Ne crèmeglace-triporteur...?
 ISOLDE: Gaan we beginnen schelden ook nog, ja?
 JUUL: Omdat mijne Lada al 10 jaar oud is wil dat nog niks zeggen hé. Hij rijdt nog en ik kom overal waar ik wil komen. Al dient 'm hoofdzakelijk om zondags mee naar de voetbal te rijden.

ISOLDE: Watte? Zijt gij ne "zondagsrijder"? Ik had 't kunnen denken. Met een sjaaltje, een voetbalklakske en een toeterke zeker? Als ik één sport haat dan is het wel voetbal!

JUUL: Ons Serafine ook. (zet stapje dicht) Wete gij dat onze Valère..., da's mijne zoon hé, nog leren rijden heeft met die Lada?

ISOLDE: Wat kan mij dat schelen!

JUUL: De kleine van mijn zuster is er nog in geboren onderweg naar 't moederhuis! Zone plas bloed op de mat!

ISOLDE: Dat is 't verschil hé, mijne Mercedes is een pronkstuk en uwe Lada is nen beestenwagen!

JUUL: Zit madam misschien in den agrarische sector?

ISOLDE: Nee.

JUUL: Dan kent gij daar niks van!

ISOLDE: Maar daar staan zo'n roestgaten in uwe Lada!

JUUL: (verbetert) Dat geen roestgaten, dat zijn luchtgaten! En die heb ik nodig want mijn verluchting werkt niet meer sinds dat er eens nen omgewaaide boom op mijnen auto is gevallen.

ISOLDE: Wat marcheert er eigenlijk nog wèl aan uwe Lada?

JUUL: Het stuur..., maar dan moet ge er wel zelf aan draaien!

ISOLDE: Als gij 't zo goed weet, wat stelt gij dan voor?

JUUL: We moeten eerst en vooral kalm blijven en goed nadenken. Ik doe aan "onthaasting". Kent gij dat? Dat is alles van den die hé! (maakt gebaartje van kalmte) Mensen als gij gaan allemaal dood aan de stretch.

ISOLDE: Ge bedoelt stress.

JUUL: Jaja, stretch.

(Juul haalt zijn pakje tabak boven en rolt een sigaret)

JUUL: Kijk eens naar mij! Ik heb alles om honderd jaar te worden! Maar gij niet! Mensen als gij worden vroeg of laat geveld door nen attaque of een beroerte!

ISOLDE: Ge smost tabak op uw kleren!

JUUL: Gaat ge u nu ook nog bemoeien met mijnen toebak?

ISOLDE: Ik zou wèl graag tegen de middag willen thuis zijn, hé Juul.

JUUL: (speels op rijm) Dan hebt ge pech..., onderweg.

ISOLDE: (haalt een grote portemonnee boven) Kunnen we dat niet onderhands regelen?

JUUL: Waarom hebt gij zone grote portemonnee? (haalt z'n eigen kleine portefeuille boven en vergelijkt) Kijk eens wat een verschil! Bij mij zit er ook alles in: mijn paspoort, rijbewijs, visvergunning en normaal ook mijn abonement van de voetbal maar de sjotters liggen nu stil. Weet ge wat ik denk, dat gij meer geld hebt dan ik! (presenteert zijn bijna gerolde sigaret) Kunt gij daar eens efkes aan likken?

ISOLDE: (stoot hem af) Kunt gij dat zelf niet?

JUUL: Nee, ik zit met nen droge mond sinds ik van mijnen huisdokter slaappillekes moet inpakken.

ISOLDE: Hoe kan dat nu, ne mens gelijk gij die slaappillen moet inpakken?

JUUL: Anders kan ik niet slapen door dat gesnurk van ons Serafine. Weet ge dat

- ons Serafine in 't kerkkoor zingt, en dat die 's nachts in hare slaap soms zone scherpe solo uit haar botten slaagt! Soms is dat zo erg dat zelfs onze Pucky begint te janken! 't Zou den eerste keer niet zijn dat alle geiten in de geburen lostrekken!
- ISOLDE: Gene zever, hoeveel geld wilt ge?
- JUUL: Al wat ge kunt missen.
- ISOLDE: (luider) Ik vraag hoeveel geld gij wilt voor dat schrammeke op uwe Lada?
- JUUL: Niks.
- ISOLDE: Niks...? Waarom niet?
- JUUL: Gij gaat mij niet in doekskes doen zenne! Ons vader zaliger heeft mij altijd gezegd dat het kapitaal niet te vertrouwen is!
- ISOLDE: Maar het enige wat ik kan doen is alles "in der minne" regelen!
- JUUL: Tussen willen en kunnen is er ne wereld van verschil!
- ISOLDE: Gij zijt ne rare...!
- JUUL: Dat zegt ons Serafine ook altijd.
- ISOLDE: (krijgt het op haar heupen, stapt zuchtend rond) Ik sta deze morgen goed gezind op, ik breng de kinderen naar school, ik ga eens even winkelen, en pataat...! Hier sta ik, zèg...!
- JUUL: Ja, ge hebt van die vrouwen die heel den dag niks anders doen dan winkelen. Daar heeft ons Serafine geen geld voor.
- ISOLDE: Wij hebben straks ne fondue.
- JUUL: Ne fon-watte...?
- ISOLDE: Ne fondue.
- JUUL: Wij hebben straks ne fon-gestampete patatten met ne worst en erwtensoepe met spek.
- ISOLDE: Ne fondue, kent ge dat ook al niet? Gij zijt er nog ene van het stenen tijdperk zeker? Mijne man verjaart vandaag en dan doen we altijd iets speciaals. Hier sta ik. Plezant winkelen, moet ik zeggen.
- JUUL: Ik wou efkes naar de coiffeur gaan. En hier sta ik ook. Die coiffeur kan al beter naar hier komen.
- ISOLDE: Is dat wel nodig dat gij uw haar laat knippen? (heft even het hoedje van zijn kop) Daar staat nu al bijna niks meer op uwe kop!
- JUUL: (verweert zich) Van mijnen hoed blijven gij hé...! Wat zijn me dat voor toeren! Of gaat gij ook nog wat handtastelijk worden misschien? Daar kan ik niet tegen hé! Dat is verkeersagressie in den hoogste graad!
- ISOLDE: Ochgoddekes zenne..., meneer is toch niet van peperkoek zeker?
- JUUL: Ik moet niks hebben van madammen die nen bontjas en handschoenen dragen!
- ISOLDE: Zijt gij van Gaia?
- JUUL: Nee, van... (naam van plaatselijk dorp gebruiken)
- ISOLDE: Gij lacht me nog uit? Let op uw woorden, gij hé manneke! Ge hebt hier niet te doen met de eerste de beste hé!
- JUUL: Tiens, ik had een héél ander gedacht van u! Gij zijt toch niet ontsnapt uit de zoo? Dan moeten we niet naar de politie bellen hé, maar naar een spy-spy-spychiatrische instelling!
- ISOLDE: Ga maar door met beledigen, meneer. Ik zal seffens mijne man eens gaan roepen!
- JUUL: 't Is toch waar zeker! Ge komt hier van uwen tak maken tegen mij en ge zijt

zelf in fout!

ISOLDE: Hoe zit 't, hebt gij nu al eens nagedacht hoe we 't gaan regelen?

JUUL: Ja.

ISOLDE: Laat horen dan!

JUUL: Ik ben nog niet tot een beslissing gekomen.

ISOLDE: Dat duurt nogal zèg. Bij u werkt alles van onder naar boven zeker?

JUUL: Bij mij duurt het altijd een tijdje eer ik weet wat ik moet doen. Dat is al 20 jaar zo. Ik heb eens nen houten balk tegen mijne kop gekregen en van toen af gaat alles wat trager in 't kopke!

ISOLDE: Maar ik heb genen tijd, Juul! Ik moet nog naar den bakker, naar de coiffeur en naar den beenhouwer.

JUUL: Ik heb wel tijd want ik ben op de ziekenkas!

ISOLDE: Ja, dat ken ik. Op ziekenkas en dan nog wat in 't zwart werken zeker? Zo'n gasten moesten ze straffen! Die helpen heel onze economie naar den bliksem.

JUUL: En gij laat de economie draaien zeker door tegen andere auto's te botsen!

ISOLDE: Seffens gaat gij nog zeggen dat ik dat opzettelijk deed!

JUUL: Daar twijfel ik zelfs niet aan. Gij zoudt den eerste Mercedes niet zijn die mijne Lada van de weg probeert te rijden! Cowboys zijn het! Doodrijders...! Wegpiraten...!

ISOLDE: Wat mankeert gij omdat ge op de ziekenkas zijt? Toch niks aan uw tong, hoop ik?

JUUL: Nee. Ik zit met twee tennisellebogen.

ISOLDE: Ocharme...! Karottentrekker...!

JUUL: Tarara..., mijn ellebogen zijn allebei naar de kl... (herpakt zich) ...naar de knoppen! Ik kan nog gene hamer meer vasthouden. Ik kan nog niet eens meer op mijnen eigen rug krabben. Tot verleden week moest ik zelfs aan ons Serafine vragen om in mijne neus te peuteren!

ISOLDE: Maar sigaretten rollen dat gaat nog?

JUUL: Ja.

(Isolde monstert de omgeving, dan wisselend oogcontact met Juul en de deur van het berghok)

ISOLDE: (plots met brede smile) Nu begrijp ik de situatie!

JUUL: Dat wordt ook tijd zèg.

ISOLDE: (lacht geniepig) 't Is voor de verborgen camera hé!

JUUL: (verwonderd) Heu...?

ISOLDE: (enthousiast, lacht opgewekt) Ja, ik weet 't, ik weet 't...! 't Is van de verborgen camera!

JUUL: Waar begint gij nu over? Gij springt ook van Brussel op klein patatten!

ISOLDE: Kom, geef 't maar toe. En ik die altijd gezegd heb dat ze mij nooit zouden vangen! Da's een goei zèg! (slaat Juul geestdriftig op de schouder) Dat moet ik aan mijne man vertellen. Waar staat de camera ergens? Daar achter die muur zeker? (wijst richting berghok)

(Dan komt Monneke uit het berghok met de zakfles in z'n hand)

JUUL: (met vleugje sarcasme) Ja, en dat is de cameraman...!

ISOLDE: (nog steeds even geestdriftig) Zèg, dat gaat lachen worden op den televisie zenne! (tot Monneke) Hoe sta ik erop, meneer...?

(Monneke valt uit de lucht)

ISOLDE: (nog steeds in de waan, tot Juul, ad Monneke) Hij is nochtans goed vermomd. Oh, da's een goei! Mijne man zal nogal verschieten als ik op den televisie kom! (omhelst Monneke)

MONNEKE: (stoot haar af, dan ernstig) Wil madam mij eens gerust laten alstublieft...?

ISOLDE: Waarom?

MONNEKE: Omdat ik hier woon!

ISOLDE: Maar dat doen ze toch altijd na zo'n opname!

MONNEKE: Ik heb met uwen televisie niks te maken!

ISOLDE: 't Is dus niet waar?

JUUL: (lacht geforceerd) Amaai m'n oren..., mijnen buik doet zeer van 't lachen, haha!

(Isolde ziet haar fout in, beheerst zich en reinigt haar kleren)

ISOLDE: (tot Juul) Kunt gij dat niet zeggen?

JUUL: Ik kreeg er geen speld tussen!

MONNEKE: (tot Isolde) Wilt gij uw handschoenen niet ruilen met die van mij?

ISOLDE: Nee! (wordt vies van Monneke en doet een stapje achteruit) En kom niet zo dicht bij mij staan!

MONNEKE: (tot Isolde) Zèg, wete gij eigenlijk wel wat ge wilt? Daarjust begint ge me af te likken alsof ik ne frisco ben, en nu mag ik nog niet gewoon naast u staan.

ISOLDE: Ik had me vergist.

MONNEKE: (tot Juul en Isolde) Wat doet gij hier op mijnen eigendom, als ik vragen mag?

JUUL: Madam is met hare Mercedes tegen mijne Lada gereden!

ISOLDE: (protesteert heftig) Da's niet waar! Zijne Lada reed achteruit tegen mijne Mercedes!

MONNEKE: (zuchtend) Is 't weer van datte, ja...?

ISOLDE: (tot Monneke, ad Juul) Ach, hij ziet spoken!

JUUL: Ja, maar één spook...! En dat zijt gij...!

ISOLDE: (gepikeerd) Amaai merci!

JUUL: Da's gere gedaan. (tot Monneke) Wilt gij eens efkes naar de schade aan mijne Lada komen kijken?

MONNEKE: Daar denk ik nog niet aan! Ik heb hier al veel te veel auto's gezien.

(Monneke drinkt ondertussen van z'n zakfles en laat onbeleefd boeren op willekeurige tijdstippen)

MONNEKE: Ge moet uwen auto wat meer op stal laten dan kunt ge niet tegeneen rijden! Maar nee, tegenwoordig pakken ze den auto al mee als ze naar de

- wc moeten! Doe gelijk ik en loop te voet. 't Enige wat u dan kan overkomen is dat ge op de stoep onverwachts in nen hondedrol loopt. Maar dat is met 't afkuisen gedaan. (leunt met z'n armen over de container en gaat met een stok op zoek naar afgedankte spullen)
- ISOLDE: Kunt ge nu over iets anders beginnen, ja? Seffens moet ik gaan overgeven!
- JUUL: (plots tot Isolde) Hebt gij gedronken? 't Is niet waar hé! Dat verklaart alles! Dan zal er seffens in 't zakske moeten geblazen worden! Goed geweten!
- ISOLDE: Ik heb niet gedronken en ik wil niet blazen. Ik wil dat gevalleke hier alleen onderhands regelen, maar gij gaat daar dwarsliggen!
- JUUL: Onze Valère zegt altijd dat ge 't bij een accident nooit onderhands moogt regelen, zodat ze u niet in 't zak kunnen zetten!
- ISOLDE: Wat is dat nu voor dikke zever?
- JUUL: Wàt moet ik doen als ik na drie maanden eens last krijg van ne zere nek?
- ISOLDE: Ge gaat me toch niet vertellen dat ge ook nog lichamelijke schade hebt opgelopen zeker?
- JUUL: 't Zal niet waar zijn! Ik zit met ne flinke kriebel in mijn keel.
- ISOLDE: Dat is van teveel te roken!
- JUUL: En dan zwijg ik nog van mijn schouders, van mijne zere rug en van mijn twee tennisellebogen die terug uit de kom geschoten zijn! Seffens kunt GIJ in mijne neus gaan peuteren hé...!
- ISOLDE: Straks gaat ge me nog vertellen dat ge half dood zijt van dat banaal tutske tegen uwe Lada!
- JUUL: Wat kent gij daarvan!
- ISOLDE: En gij...?
- JUUL: Niet veel. Daarom wil ik me seffens helemaal laten onderzoeken in den ambulance! 't Zit niet altijd in de carrosserie hé! Daar kan binnen ook iets geraakt zijn. En als dat na drie maanden op z'n kwaad slaagt dan sta ik daar schoon te piepen! Niet met de deze hé...!
- ISOLDE: Als ik het dus goed begrijp wilt gij er de politie bijhalen...?
- JUUL: 't Is laat, maar eindelijk valt uwe frank...!
- MONNEKE: (mengt zich in het gesprek) Daar staat boven een telefooncel aan den ingang van de lift.
- ISOLDE: Da's niet nodig. Ik gebruik mijne gsm wel. (haalt haar gsm tevoorschijn en draait een nummer)
- JUUL: Durf niet liegen hé!
- ISOLDE: (door hoorn) Bij de politie? - - - Goeiendag meneer. 't Is om een klein accidentje te melden...
- JUUL: (roept richting gsm) Een groot...!
- ISOLDE: (door hoorn) Wel, in de... in de...
- MONNEKE: (springt in) In de ondergrondse parking aan de Lindenstraat.
- ISOLDE: (herhaalt door gsm) In de ondergrondse parking aan de Lindenstraat. - - -
- Nee, daar zijn geen gekwetsten.
- JUUL: (roept luid richting gsm) Dat weten we nog niet zeker, meneer!
- ISOLDE: (zet haar gsm uit) 't Was een madam!
- JUUL: Ne vrouwelijke politieagent? Ja, dan weet ik al hoe laat het is!
- ISOLDE: (tot Monneke) Hoe heet gij, meneer?
- MONNEKE: Monneke. Monneke uit de Lindenstraat.

ISOLDE: Wilt gij mijne getuige zijn van dat accident, Monneke?

MONNEKE: (kordaat) Nee...!

ISOLDE: Jamaar, misschien hangt er voor u 5.000 frank aan vast?

MONNEKE: (met plotse interesse) Wat moet ge weten?

ISOLDE: Hebt gij iets gezien van dat accident?

MONNEKE: Natuurlijk. Ik heb alles gezien!

ISOLDE: En wàt hebt gij gezien?

MONNEKE: Dat uwen auto tegen de zijne reed.

ISOLDE: (verbetert) Ge bedoelt, de zijne tegen de mijne!

MONNEKE: Dat heb ik toch gezegd hé.

ISOLDE: (tot Juul) Okee, dan hebben we al ne getuige.

JUUL: Doe maar voort, doe maar rustig voort. Dat wordt seffens allemaal vermeld op uw proces! "Poging tot frau-frau-frauduleuze omkoperij van ne wildvreemde getuige"!

MONNEKE: Ik ben hier gene wildvreemde hé. Iedereen kent mij hier.

JUUL: Behalve wij!

ISOLDE: (haalt pen en papier uit haar handtas, dan tot Monneke) Ik heb van u niks anders nodig dan een verklaring. Hier, noteer maar! (duwt pen en papier in Monneke z'n handen)

(Isolde krijgt in de gaten dat Monneke wil schrijven maar de pen ondersteboven houdt)

ISOLDE: (keert de pen om) Zo zal 't misschien beter gaan.

MONNEKE: Wat moet er allemaal opstaan?

ISOLDE: Dat gij gezien hebt dat die bruine Lada tegen mijn witte Mercedes reed!

MONNEKE: (voorzichtig) Maar ik heb dat wel NIET echt gezien hé.

ISOLDE: Dat hoeft toch niemand te weten.

JUUL: (tot Monneke) Gij maakt u schuldig aan een zwaar misdrijf, hé kerel! Als ze dat ontdekken dan stoppen ze u een half jaar in den bak!

MONNEKE: Da's niet erg. 't Is daar warmer dan hier. En met die 5.000 frank van madam kan ik veel kopen in den bak!

ISOLDE: (spoort Monneke aan, ad pen en papier) Allé, is 't nog voor vandaag...!

MONNEKE: Lezen en schrijven is wel niet mijne sterkste kant, hé madam!

ISOLDE: Da's van geen belang. Zet er maar iets op.

MONNEKE: Mag ik ook ne gorilla tekenen?

ISOLDE: Waarom?

MONNEKE: Omdat gij iets weg hebt van ne gorilla.

ISOLDE: Ge moet gewoon noteren wat gij gezien hebt.

MONNEKE: Kunt gij efkes naar ginder kijken?

ISOLDE: Waarom?

MONNEKE: Dat gaat niet als ze op mijn vingers staan te kijken!

(Isolde en Juul kijken de andere kant uit. Monneke tekent snel een figuurtje)

ISOLDE: (loert mee over zijn schouders) Wat doet gij nu...?

MONNEKE: Ahwel, dat zijt gij...!

JUUL: (inspecteert, toont aan Isolde, dan plagend) Gij hebt er wel iets van weg hé!

(Isolde verfrommelt het blaadje en gooit dat over haar hoofd op de grond)

MONNEKE: Héla, oprapen hé...!

ISOLDE: Waarom zou ik?

MONNEKE: Ik hou de omgeving hier proper en madam zal hare rommel hier eens gaan achterlaten!

(Isolde raapt het papiertje op)

MONNEKE: Gooi 't daar maar in de container!

(Isolde gooit het papiertje met veel tegenzin in de vuilniscontainer en steekt vervolgens haar pen terug weg)

MONNEKE: En mijn 5.000 frank...?

ISOLDE: Gij kunt aan uwe neus trekken!

JUUL: We zullen wel wachten tot de politie hier is.

ISOLDE: We kunnen misschien ondertussen boven ergens een koffieke gaan drinken?

MONNEKE: Da's een goed gedacht.

ISOLDE: Ik vraag 't aan Juul.

JUUL: Nee. Ik lust gene koffie. Ons Serafine wel. Die drinkt niks anders. Zij is dan ook altijd koffiemadam geweest op 't ministerie, tot ze werd afgedankt.

ISOLDE: En om welke reden?

JUUL: Ze dronk meer koffie dan heel het ministerie bijeen!

ISOLDE: We zijn aan 't afdwalen. Wat is de schade aan uwe Lada?

JUUL: (somt op) Bumper geblutst, knalpot hangt los, koffer gaat niet meer open, naftbak is leeg, mijn banden zijn versleten en mijn rechts achterlicht is kapot...!

ISOLDE: (springt in) Hola..., dat was al kapot hé.

JUUL: Wie vertelt zoiets?

ISOLDE: Ik...! Ik dacht nog bij mezelf, ik zal mijne Mercedes wel parkeren achter die Lada hier met dat kapot achterlicht.

JUUL: En wat scheelt er aan uwe Mercedes?

ISOLDE: Niks. Ik rijd met gene rommel.

MONNEKE: Dan versta ik niet wat het probleem is?

JUUL: Dat madam hier verantwoordelijk is voor de schade aan mijne Lada en dat ze formeel ontkent!

ISOLDE: Geef me nu eens één goei reden waarom gij ne Lada koopt?

JUUL: Waarom koopt gij ne Mercedes?

ISOLDE: (denigrerend) Ne Lada...! Poeh...! Ik wil 't nog niet gratis!

JUUL: En ik wil gene Mercedes!

ISOLDE: Nooit van m'n leven zal ik in zo'n scharminkel van ne Lada gaan zitten. Dan ga ik nog liever te voet door de regen zonder paraplu! Ge wordt toch even nat. Het regent langs alle kanten binnen.

JUUL: Ik heb geen geld voor ne Mercedes. En als ik wèl geld had dan kocht ik er nog gene! Nee, dan kocht ik drie Lada's. Ene voor onze Valère, ene voor

ons Serafine en ne Lada-Sport-Cabrio-Turbo-Diesel-Infectie voor mij.
ISOLDE: En wat voor een kleur heeft uwe Lada dan nog. Lichtbruin...! 't Is precies ne "koffie verkeerd"!
JUUL: Ik noem dat "diarree-bruin".
MONNEKE: Noem 't zoals ge wilt maar ga uw ruzie ergens anders uitvechten want ik krijg koppijn van gekibbel!
ISOLDE: (tot Juul) Kom, we zullen de schade van uw botsautoke eens ter plaatse gaan opmeten.
JUUL: Nog één slecht woord over mijne Lada en ik zal er eens mee tegen uwe Mercedes rijden hé...!
ISOLDE: Weet gij dat mijne Mercedes 16 kleppen heeft en twee uitlaten, meneer?
JUUL: Dat wilt niks zeggen. Ons Serafine heeft maar één klep en enen uitlaat en als die opengaan..., amaaai m'n oren. Dan maakt ze zoveel lawaai gelijk 25 legercamions!
ISOLDE: Doe niet onnozel. Kom...!

(Isolde en Juul af richting auto's)

MONNEKE: (bij zichzelf, hoofdschuddend) En dat voor nen hoop ijzer zèg...!

(Monneke wil in de vuilniscontainer kruipen. Hij geraakt tot op de rand, wankelt even en laat zich dan helemaal in de container vallen)

d o e k

TWEEDE BEDRIJF

EEN KWARTIERTJE LATER

(Benoit en Caroline dagen op van de parkeerruimte. Benoit is gekleed in overjas en maatpak met stropdas)

BENOIT: (zeurend tegen Caroline) ...hoe is dat toch mogelijk dat gij die sleutels op uwen auto laat zitten...?

CAROLINE: Ja zèg, ik deed dat niet opzettelijk hé!

BENOIT: Ik verschiet ervan dat gij niet méér verstand hebt als directiesecretaresse!

CAROLINE: Dat is toch geen ramp zeker.

BENOIT: Oh nee...? (kijkt op z'n horloge) Ik word binnen drie kwartier wel verwacht op de directievergadering van mijn bedrijf, hé Caroline.

CAROLINE: Zo moet ge nu ook niet beginnen. Anders komt gij ook altijd te laat op de directievergadering.

BENOIT: De directeur moet altijd laatst aanwezig zijn.

CAROLINE: Waarom?

BENOIT: Dan kan 'm den achterklap niet horen.

CAROLINE: Ja, dat zal ik allemaal nog moeten leren hé.

BENOIT: Hebt gij reservesleutels van uwen auto?

CAROLINE: Ja.

BENOIT: (haalt opgelucht adem) Wat een geluk! (ad handtas) Haal die dan maar eens rap boven.

CAROLINE: Dat gaat niet!

BENOIT: Waarom niet?

CAROLINE: Die liggen in 't handschoenenkastje van mijnen auto...!

BENOIT: Hoe is dat toch mogelijk...!

CAROLINE: Dat is toch normaal zeker. Durft gij zeggen waar uw reservesleutels liggen?

BENOIT: Die heb ik niet nodig. Mijnen BMW werkt met afstandsbediening, Caroline.

CAROLINE: Meneer directeur, ...

BENOIT: (onderbreekt) How how..., we hebben afgesproken dat we elkaar hier met de voornaam zouden aanspreken hé.

CAROLINE: Sorry, maar ik kan er ook niks aan doen, Benoit!

BENOIT: Voor een secretaresse met uw capaciteiten mag dat niet gebeuren! Waarom heb ik u aangeworven? Omdat gij nooit fouten maakt, voilà!

CAROLINE: Dan is dit de eerste hé. Al heeft dat helemaal niks te maken met mijn werk.

BENOIT: Vergeet niet dat uw uren lopen van acht tot vijf! (na een korte pauze) Ge had beter naar mij geluisterd en ergens een kamer in een hotel geboekt in plaats van hier in die smerige vieze ondergrondse parkeergarage!

CAROLINE: Benoit, het is HIER ofwel helemaal niet vrijen...!

BENOIT: Ik vind dat gij al heel opstandig praat voor een secretaresse die nog maar een maand in dienst is.

CAROLINE: We hebben drie dingen afgesproken bij mijn indienstneming. Eén: ik moest u soms eens domineren want dat had gij graag. Twee: ik moest een

blouse dragen met nen diepe decolleté. En drie: soms moest ik eens een dossier laten vallen en gebukt oprapen als ik dicht bij u stond.

BENOIT: Ge moet dat niet zo luid roepen.

CAROLINE: Is er één ding wat ik niet voor u doe, Benoit? Dan moogt ge 't nu zeggen hé!

BENOIT: (bindt in) Allé, 't is goed. We mogen onze relatie niet op 't spel zetten door één stommiteit.

CAROLINE: Ik vraag me af waarom dat per se met mijnen auto moest gebeuren? Waarom niet met uwen BMW? Dan was er toch geen enkel probleem.

BENOIT: Mijnen donkerblauwe BMW wordt overal herkend.

CAROLINE: Natuurlijk als ge op alle deuren de naam van uw bedrijf in koeien van letters laat schilderen!

BENOIT: De vraag is, hoe kunnen wij terug in uwen auto!

CAROLINE: Hoe doen inbrekers dat?

BENOIT: Die slagen gewoon een venster uit!

CAROLINE: (verwittigt) Niet bij mijnen auto, hé Benoit!

BENOIT: Maar ik zal u die kapotte venster achteraf wel vergoeden. Ge laat daar een ander inzetten en daar kraait genen haan meer over.

CAROLINE: (luider) En drie maanden later zit er nog kapot glas tussen de voering van mijn zetels zeker! Niks van...! Verzin maar rap iets anders!

BENOIT: Ja, dan weet ik 't ook niet meer.

(Caroline monstert de omgeving)

CAROLINE: Daar hangt hier precies zo'n benauwd geurtje hé.

BENOIT: Dat is van de bezoekers. Ze gaan in de Lindenstraat tot 's nachts op stap en als ze bij hun auto komen dan laten ze hun kraantje lopen. Dat stinkt hier zó al jaren!

CAROLINE: Dat is toch gene geur die mij er toe aanzet om met u te vrijen, zenne Benoit.

BENOIT: Niet terugkrabbelen, hé Carolineke. Ge hebt mij beloofd dat het VANDAAG en HIER ging gebeuren hé!

CAROLINE: Ja, hier in mijnen auto. Maar aangezien die nu op slot is zal het niet gebeuren, vrees ik.

BENOIT: Maar allé nu, en ik heb er zo naar uit gekeken.

CAROLINE: Waarom stapt gij dan eerst nog uit voor dat we er aan zouden beginnen?

BENOIT: Dat is één van mijn rituelen. Ik wil altijd eerst een luchtje scheppen alvorens ik er aan begin. Even diep ademhalen, wat gymnastiekoefeningen, kwestie van op temperatuur te komen. Dat doe ik thuis bij m'n vrouw ook.

CAROLINE: Begin niet over uw vrouw of ik ben weg hé!

BENOIT: Hoe? Te voet...? Ha ha...!

CAROLINE: (boos) En lach me niet uit!

BENOIT: (beheerst zich) Sorry. (zuchtend) Hier staan we nu schoon te koekeloeren! Wat nu...?

CAROLINE: Kunnen we mijnen auto niet proberen open te maken met nen ijzeren draad of zo?

BENOIT: Hoelang zal dat nog duren?

CAROLINE: 't Zal toch niet op 5 minuten steken hé.

BENOIT: Maar ik sta op springen, Caroline...! Begrijp mij nu toch eens, alstublieft...!

Naar dit moment leef ik al vier weken naartoe! Ik heb zelfs vannacht niet kunnen slapen. 't Is zelfs zover dat ik mijn vrouw ook al "Carolineke" noem!

CAROLINE: Daar kan ik ook niet aan doen.

BENOIT: Voel eens aan m'n voorhoofd. Ik gloei als een hete kachel...! En vanbinnen is dat nog erger hé!

CAROLINE: Moet ik voor u ne frisco gaan kopen?

BENOIT: Wat heeft dat er nu mee te maken?

CAROLINE: Dan kunt ge toch wat afkoelen!

(Monneke zit in de container en loert stiekem over de rand)

BENOIT: Waarom kunnen we niet eerst vrijen en dan pas uwen auto proberen open te maken?

CAROLINE: Waar wilt gij vrijen?

BENOIT: Da's eender. Hier op de grond is voor mij ook goed.

CAROLINE: Toch hier niet bij die lift zeker waar al dat volk passeert!

BENOIT: Tiens, ik heb hier nog geen mens gezien. (ad berghok) Daar is een deur.

Misschien kunnen we daarbinnen iets forceren! Blijf hier maar even wachten. Ik zal daarbinnen eens gaan kijken.

(Benoit wil af naar berghok)

MONNEKE: (plots luid) Héla...!

(Caroline en Benoit schrikken)

MONNEKE: Wat gaat gij daar doen...?

BENOIT: Wat is er hier achter die deur?

MONNEKE: Dat is 't berghok. MIJN berghok...!

BENOIT: Zouden wij uw berghok even mogen gebruiken, meneer?

MONNEKE: Waarvoor?

BENOIT: (aarzelend) Om even... allé, om even op en neer te gaan..., als ge begrijpt wat ik bedoel!

MONNEKE: Dat kunt ge met de lift ook. En daar wordt ge niet moe van. En daar staan ook knopkes aan...!

CAROLINE: Is die lift niet kapot?

MONNEKE: Wie zegt dat?

CAROLINE: Daar hangt toch een plakkaat op?

MONNEKE: Dat heb IK gedaan, anders komt hier teveel volk. En ik haat mensen die hier niks te zoeken hebben!

BENOIT: En als hier op deze plaats nu eens auto's parkeren?

MONNEKE: Dan steek ik hun banden kapot!

BENOIT: Luister eens, hé meneer...

MONNEKE: (onderbreekt) Ik ben Monneke. Monneke uit de Lindenstraat.

BENOIT: (slijmend) Luister eens, hé Monneke..., als mannen onder elkaar verstaat gij dat wel hé. (minder luid en met de blik naar Caroline) Zie daar eens wat ik

bij me heb! Dat kunt ge toch niet zomaar laten liggen. Ik zou eens graag gas willen geven met haar. Gesnopen...?

MONNEKE: Niet teveel uitlaatgassen hier hé! Ik kan hier geen venster openzetten. En 't stinkt hier zo al hard genoeg.

BENOIT: (tot Caroline, ad Monneke) Die begrijpt dat niet hé!

MONNEKE: Begrijpt gij uw eigen zelf wel?

CAROLINE: (kotst het eruit) Benoit wil met mij vrijen!

MONNEKE: Watte...? (kruipt uit de container) Kunt ge dat thuis niet doen?

BENOIT: Nee. Caroline en ik zijn niet getrouwd, ziet ge.

CAROLINE: (verbetert) Ik ben wèl getrouwd, Benoit. En gij ook...!

BENOIT: Jaja, maar ik bedoel dat we niet met elkaar getrouwd zijn.

MONNEKE: Oh, 't is van de "wip wip op 'n ander"...! Da's nog straffer!

BENOIT: 't Is eender hoe gij dat noemt, wij willen nu even uw berghok gebruiken.

MONNEKE: En vuil maken zeker! Niks van! Trouwens, daar kan mijnen Dee niet tegen.

CAROLINE: (ad berghok) Is daar nog iemand binnen?

(Monneke drinkt van z'n zakfles en laat een luide boer)

BENOIT: (stil tot Caroline, ad Monneke) We hebben 't hier weer getroffen met dat schurremurie!

(Monneke stapt traag rond Caroline en Benoit en monstert hen van kop tot teen. Caroline betrouwt zijn vnzige blik niet)

MONNEKE: Kunt gij iets missen? (geeft Caroline een por in de zij) Heu...?

BENOIT: (gooit zich voor Caroline) Raak mijn Caroline niet aan hé...!

MONNEKE: Die is niet van u! Maar gij wilt van twee wallekes eten hé! Zorg maar dat ge met uw patatten niet tussen wal en schip dondert! Dubbeldekker...! (af naar berghok)

BENOIT: (ad deur van berghok) Wat is dat voor een raar geval zèg!

CAROLINE: Gij zijt in ene keer zo bezorgd om mij, Benoit?

(Juul en Isolde komen, nog steeds in discussie, terug met een aanrijdingsformulier)

JUUL: ...en durf er niet vandoor gaan voor dat de politie hier is hé!

ISOLDE: Och bangerik!

JUUL: Ik ken uw soort. Vanaf het moment dat ge uwe rug gedraaid hebt zijn ze niet meer te betrouwen!

ISOLDE: (tot Benoit en Caroline) Kan er iemand van u niet getuigen dat ge dat accident gezien hebt?

BENOIT: Nee.

ISOLDE: Waarom niet?

BENOIT: Omdat wij niks gezien hebben.

CAROLINE: En op valse verklaringen afleggen staat een zware straf!

ISOLDE: (stelt zich voor) Isolde Prot, aangenaam.

JUUL: (met minachting) Ja, gij ziet er zo'n "prot" uit...!

BENOIT: (stelt zich voor) Benoit Hertenkamp, directeur van de NV Hertenkamp.

JUUL: Is dat van die jenever?

BENOIT: Nee, van dat palettenfabriek.

CAROLINE: Ik ben Caroline Menten, directiesecretaresse.

JUUL: Hoe...? Gij zijt directeur en zij secretaresse...? Dat moet ook lukken dat gij hier samen zijt hé!

BENOIT: (tot Juul) En wie zijt gij?

JUUL: Juul Van Boven.

BENOIT: En ge zit hier beneden? Dat is ook straf!

JUUL: Ja, dat scheidt nogal eens verwarringen. In den blok waar ik woon zit ook ne Juul Van Beneden, ziet ge. Maar ik woon beneden en Juul Van Beneden woont boven. We hebben al eens ne keer van appartement verwisseld maar dat lost ook niks op. 't Is te zeggen, dat gaf nog meer problemen!

BENOIT: (cynisch met een zware zucht) Hoe is dat mogelijk?

JUUL: (vervolgt) Als Juul Van Beneden, die eerst beneden woonde en nu boven woont, van den trap van boven naar beneden komt en ik, dus Juul Van Boven die eerst boven woonde maar nu beneden woont, naar boven ga en we komen elkander op den trap tegen..., ja dan weet ge op den duur zelf niet meer wie ge zijt hé! Ik vraag dan altijd maar aan den andere wie hij is en dan weet ik gelijk wie ik ben. (draaft maar door) Pas op, en dan zwijg ik nog over de verkeerde brieven die de fakteur in ons brievenbus dropt hé..., amaai m'n oren!

ISOLDE: Nu is 't wel genoeg met die zever!

JUUL: Die mensen vragen gewoon hoe ik heet!

ISOLDE: Dat zullen ze ondertussen wel weten zeker! (tot Caroline en Benoit) Wat doet gij hier? Ook tegen elkaar gereden?

JUUL: (verbetert) Nee, OP elkaar...! Ziet gij dat? Wat doen die hier anders!

BENOIT: Ik zal maar met de deur in huis vallen, Caroline en ik zijn op zoek naar een plaats waar we even alleen kunnen zijn!

JUUL: (zoekt z'n gelijk bij Isolde) Ik ben er niet ver naast, hé madam Prot!

BENOIT: We zijn gestrand met de sleutels nog op den auto...

CAROLINE: (vervolgt) ...en met de deuren op slot!

ISOLDE: Dan moet dat wel een oud krèl zijn want bij de moderne auto's zoals mijne Mercedes zit er een afstandsbediening in de contactsleutel.

JUUL: Daar heb ik nogal sjans mee, ik heb geen sleutels meer nodig.

CAROLINE: Hoe start gij uwen auto dan?

JUUL: Ik moet twee draden tegen elkaar houden. Eén vonkske en 't moteurke slaagt aan. Het draait zo zacht gelijk ne mayonaiseklopper. Daar is maar één probleem: als ik mijne voet van de gaspedaal haal dan valt 'm stil.

BENOIT: Dat is meestal drie dagen voor dat 'm helemaal zijne geest geeft.

JUUL: En om 'm daarna terug aan de praat te krijgen..., da's een echte ramp. Daarom staat mijn gereedschapkist ook altijd in mijn koffer!

ISOLDE: (cynisch) Ge moogt ook niet vergeten dat 't ne Lada is hé!

BENOIT: Wie rijdt er nu nog met ne Lada? Dan kunt ge evengoed met een kindervoiture rijden. Koop nen BMW gelijk ik. Ik heb nooit problemen.

JUUL: En wat voor auto hebt gij, Caroline?

CAROLINE: Ne Mitsubishi.

JUUL: (geraakt er niet uit) Ne Misu-mimi-siboessje...?

CAROLINE: (verbetert) Mit-su-bis-hi...!

JUUL: Jaja, ne Mimi-subietie...! Dat had ik 10 jaar geleden ook willen kopen op het autosalon, maar tegen ik dat gezegd had, had ons Serafine al ne Lada gekocht vlak achter mijne rug!

(Er rinkelt een gsm)

JUUL: Volk in de winkel!

ISOLDE: (haalt haar gsm boven) Hallo...? (dan tot Benoit) 't Is die van u, geloof ik.

BENOIT: (haalt zijn gsm boven, dan door hoorn) Met Benoit Hertenkamp. - - - Nee, dat gaat niet. (verzint snel) Omdat ik hier midden in een drukke vergadering met de beheerraad zit. (haakt in, dan tot Caroline) 't Was de Jos van 't magazijn.

JUUL: (tot Isolde) Kunt gij nog eens naar de politie bellen?

BENOIT: Daar haalt ge toch gene politie bij zeker?

JUUL: (cynisch) Nee, we zullen den brandweer bellen!

BENOIT: Kunt ge dat niet onderling regelen?

ISOLDE: (ad Juul) Maar meneer hier wil niet anders!

JUUL: Kom, laat mij eens bellen. Bij u duurt dat nog nen halve dag.

ISOLDE: (tikt op z'n vingers) Van mijne gsm blijven gij...! (draait een nummer) - - - Zèg, 't is hier nog eens voor dat accidentje in de Lindenstraat hé. - - - Dat is normaal dat gij ons niet ziet staan. Wij staan in de ondergrondse parkeergarage op de "min twee"...! - - - Ja, en ne carjacker gaat voor hé. (haakt in)

JUUL: Wat zei madam?

ISOLDE: (verbetert) 't Was ne meneer!

JUUL: En wat zei meneer?

ISOLDE: Dat heel het korps achter ne carjacker zit.

JUUL: Daar moeten wij hier gene schrik van hebben.

ISOLDE: Waarom niet?

JUUL: Als die carjacker een kreng als u ziet dan slaagt 'm direct op de vlucht!

ISOLDE: Hebt gij uw eigen al eens bekeken met dat belachelijk hoedje, Mister Bean...!

CAROLINE: (tempert de kemphanen) Kom mensen, we gaan dat hier oplossen als volwassenen hé.

JUUL: Zorgt gij maar dat uw schuur geblust geraakt!

BENOIT: (duwt met z'n vinger tegen Juul) Op uw woorden letten, hé manneke!

CAROLINE: (twijfelend) Mijne vent moest eens weten wat ik allemaal achter zijne rug uitspookte!

BENOIT: Waarom begint gij nu in ene keer over uwe man?

CAROLINE: Die zit met zijne camion ergens onderweg in Frankrijk, ocharme.

ISOLDE: Ah, uwe man is vrachtwagenchauffeur?

JUUL: (cynisch met een zucht) Nee, velomaker!

ISOLDE: Zèg ambetante!

JUUL: Dat zegt Caroline toch hé.

CAROLINE: Mijne vent is soms een paar dagen van huis.

JUUL: En nachten ook, ja?

CAROLINE: Hoe kan dat anders!

JUUL: (insinueert) Als de kater van huis is dan zetten de muizen de bloemekes buiten hé!

BENOIT: (tikt opnieuw dreigend met z'n vinger op Juul z'n borst) Gij hoeft u niet bemoeien met het privéleven van mijn secretaresse, hé ventje!

JUUL: (toont z'n tanden) Dat moet ge nu nog eens ene keer proberen, mij aanraken met uwe vinger..., dan gaat ge seffens ne post pakken...!

BENOIT: Ik zal niet durven zeker! Daar se...!

(Benoit tikt Juul opnieuw aan met z'n vinger, maar Juul zet zijn tanden in de vinger van Benoit)

BENOIT: (korte pijnkreet) Auwh...!

JUUL: De volgende keer bijt ik 'm helemaal af hé...!

CAROLINE: Kom mensen, hoe zijn wij hier bezig!

BENOIT: Zegt gij dan hoe we dat hier moeten oplossen hé!

ISOLDE: Benoit kan toch naar z'n werkvolk bellen als hij nen NV heeft?

BENOIT: Geen haar op mijne kop dat daar aan denkt!

ISOLDE: En waarom niet?

BENOIT: Mijn werkvolk hoeft toch niet te weten dat ik hier met Caroline vastzit!

CAROLINE: We zullen wel wachten tot de politie hier is dan kunnen die de deuren van mijne Mitsubishi openbreken.

(Juul gooit z'n sigarettepeuk op de grond. Monneke komt van berghok, drinkt van z'n zakfles en laat boeren)

JUUL: Mogen wij ook eens drinken, Monneke?

MONNEKE: Nee.

JUUL: Waarom niet?

MONNEKE: Omdat gij met den auto zijt! Als ge moet blazen dan hangt ge er binnen!

(Benoit krijgt een oproep via zijn gsm. Hij telefoneert in stilte op de achtergrond)

MONNEKE: (ontdekt de sigarettepeuk op de grond en raapt die op) Van wie is dat hier...?

ISOLDE: (wijst naar Juul) Van hem...!

MONNEKE: (tot Juul) Daar in de vuilniscontainer gooien! En 't is de laatste keer dat ik dat moet zeggen hé of ik jaag u hier allemaal weg...! Verstaan...!

(Benoit sluit z'n gsm af)

BENOIT: (tot Caroline) 't Was mijnen boekhouder. Hij moest u hebben.

CAROLINE: En wat hebt ge gezegd?

BENOIT: Dat gij momenteel niet te bereiken waart.

(De gsm van Benoit begint opnieuw te rinkelen)

CAROLINE: Zèg Benoit, zet dat ding nu eens uit!

JUUL: Dat vind ik nu ook. 't Is hier d' een bel achter d' ander! Nog erger of we zitten hier op de centrale van Belgacom!

ISOLDE: (snuift een vreemde geur op) Wat stinkt hier...?

BENOIT: (fluistert clandestien) Dat is die Clochard...!

ISOLDE: Monneke, kom eens even naar hier! (als Monneke in haar buurt komt snuift ze weer) Kan het zijn dat gij stinkt?

MONNEKE: Hoe kan dat? Ik heb me 14 dagen geleden nog helemaal gewassen in een rioolputteke...!

(Isolde haalt een flesje parfum uit haar handtas en spuit die naar hartelust over Monneke)

MONNEKE: (tracht zich nog te beschermen) Stop...! Stop...!

ISOLDE: Waarom?

MONNEKE: Daar kan mijnen Dee niet tegen!

CAROLINE: Wie is die Dee eigenlijk? Woont daar soms nog iemand in dat berghok?

MONNEKE: Ja, ne goeie vriend.

ISOLDE: Ook ene die zo stinkt gelijk gij?

MONNEKE: Nee, mijnen Dee stinkt niet, madam! Hij komt uit m'n hand eten.

ISOLDE: Is dat iemand gelijk gij?

MONNEKE: Ja. 't Is te zeggen, toch met dezelfde kuren. Maar zijne staart is iets langer dan de mijne. (toont de lengte) Zo lang, en dan lieg ik gene centimeter hé!

CAROLINE: Mankeert die Dee iets?

MONNEKE: Ja. Maar één ding: hij kweekt teveel!

JUUL: Met zone lange staart is dat wel te begrijpen hé! Als ik zó moest geschapen zijn dan ging ik ook wat meer rond met mijne...

ISOLDE: (onderbreekt) Wilt gij nu eens even uwe mond houden...!

MONNEKE: (vervolgt) Maar eten dat die kan..., en lopen..., zelfs tegen de muur omhoog! En soms springt 'm van den ene kant naar den andere kant.

CAROLINE: Is die mens nog normaal?

MONNEKE: Den Dee is gene mens. Den Dee is een rat!

(De vrouwen huiveren met de nodige reacties)

MONNEKE: Normaal heet 'm Drée, maar soms blijft mijn "RRRR" achterwege en daarom noem ik 'm maar Dee.

BENOIT: Hoe komt dat?

MONNEKE: Ik heb ooit eens een hete patat in mijne mond gestoken en voor dat ik 't wist zat die in mijn keel. Ik heb drie maanden niet fatsoenlijk kunnen klappen!

CAROLINE: Da's ambetant.

MONNEKE: Ik zat rond die tijd ook nog met twee bevroren tenen aan mijne rrrr... rechtervoet. Maar omdat ik het niet kon gezegd krijgen tegen den dokter heeft 'm maar twee tenen aan mijne linkse voet geamputeerd!

JUUL: Amaai m'n oren...!

CAROLINE: Is dat echt?

BENOIT: Caroline, ge gelooft dat toch niet zeker. Die laadt uw zakken vol terwijl ge erbij staat!

MONNEKE: Wilt ge mijn voeten soms eens zien, ongelovige Thomas?

BENOIT: (smalend) Nee, want dan kan Isolde seffens haar fles parfum hier helemaal leegspuiten!

JUUL: Ne mens weet nooit hoe 'm aan z'n einde komt. Sommige door een hete patat te eten en sommigen door een stom accident. (met blik naar Isolde)

ISOLDE: Nu is 't genoeg met uw insinuaties hé...!

JUUL: Wees blij dat mijne nek niet gebroken is. Gij kunt er heel uw leven voor gaan werken hé! Ge zult de Lindenstraat nooit meer vergeten!

MONNEKE: Eigenlijk heet deze straat de "afgezaagde Lindenstraat" want de gemeente heeft alle lindebomen afgezaagd. Enen boom staat er nog, en toevallig wel vóór het huis van den burgemeester waar dat zijnen hond tegen kan plassen als hij die uitlaat. Nen hond is tegenwoordig meer waard dan ne mens. Ge moet 's morgens eens aan de deur van den burgemeester gaan bedelen..., da's ook gene vette. Hij kapt elke keer zijne pispot leeg op de stoep...! Van wat denkt ge dat wij bedelaars zo stinken?

CAROLINE: En wat doet gij hier eigenlijk?

MONNEKE: Ik mag hier wonen omdat ik op goede voet leef met de bewakers van deze parking. Ik slaap daar in dat berghok.

ISOLDE: Bij die ratten...? Oh, ik durf er niet aan denken!

MONNEKE: Den Dee laat mij gerust zenne. Alleen als ik droom, dan durft 'm wel eens in mijn oren bijten! Maar dan bijt ik meestal terug en dan houdt 'm op.

CAROLINE: Droomt gij veel, Monneke?

MONNEKE: Elke dag. Da's straf hé.

CAROLINE: En gelooft gij in dromen?

MONNEKE: Natuurlijk. Waarom droomt ne mens anders?

JUUL: En wàt droomt ge dan? Over blote vrouwen, haha...?

MONNEKE: Vroeger wel, maar die tijd is passé sinds ik last heb van mijne prostaat. (plots ernstig) Vannacht heeft Die van hierboven tegen mij gezegd dat ik geen 24 uur meer te leven heb! Wat moet ne fatsoenlijke mens gelijk ik daar nu van denken? Pas op, Die van hierboven durft ook nogal eens zwansen..., maar deze keer meende Hij 't...!

JUUL: Volgens mij gaat gij verhongeren!

ISOLDE: Och, waar haalt ge dat nu weer!

JUUL: Da's toch normaal zeker bij ne zwerver. De meeste clochards verhongeren ofwel vriezen ze dood.

MONNEKE: Kan er mij iemand helpen?

BENOIT: Wat moeten we doen?

MONNEKE: (trekt z'n muts af) Hier iets ingooien...! (gaat ermee rond)

(Iedereen gooit wat wisselgeld in de muts van Monneke)

ISOLDE: (met bankbiljet van 100 frank voor zich) Kunt gij wisselen, Monneke?

MONNEKE: Waarom?

ISOLDE: Ik heb niks kleiner en ik wil maar 50 frank geven.

MONNEKE: Jamaar, geef dan die ander 50 frank voor morgen, nu al hé!

ISOLDE: Morgen ziet ge mij hier niet meer.

JUUL: Dat hoopt gij toch!

MONNEKE: Volgens mij gaat er een mirakel gebeuren als ik sterf.

CAROLINE: Waarom denkt ge dat?

MONNEKE: Omdat Die van hierboven mij dat vannacht ook gezegd heeft. (leunt met z'n armen over de container en gaat met een stok op zoek naar afgedankte spullen)

BENOIT: Volgens mij bestaat uwe God niet.

CAROLINE: Ieder z'n geloof hé.

BENOIT: Als Die bestond dan was Monneke toch gene zwerver en dan moest hij genen honger lijden, en dan was onze auto nu niet op slot!

ISOLDE: (vervolgt) En dan liet hij gene Mercedes botsen met ne Lada!

CAROLINE: En nu staan we hier schoon met ons vingers te draaien.

BENOIT: (na een stil gesprek met Caroline, dan tot Isolde) Zèg, mogen wij UWEN auto of die van Juul niet even gebruiken om euh...? 't Zal niet lang duren.

CAROLINE: Niet op twee minuten, hé Benoit, want dan is 't de moeite niet om eraan te beginnen!

JUUL: Doe 't waar ge wilt maar NIET in mijne Lada!

BENOIT: Waarom niet?

JUUL: Mijne Lada is geen kiekekot. Hij hangt nu nog maar aan elkaar met haken en ogen. Trouwens, ik heb dat met ons Serafine ook eens ene keer gedaan in onzen auto, 's nachts in de bossen, en dat viel niet mee.

BENOIT: Dat is een teken dat ge er niks van kent!

JUUL: Amaai m'n oren, ons Serafine heeft de vitesse-knuppel meer vastgehad dan mij! En toen 't zover was viel er nog een deur van onze Lada.

BENOIT: Van ne Lada kunt ge ook niet meer verwachten hé.

CAROLINE: (tot Benoit) Dan zullen we wel ergens een plaatske gaan zoeken tussen de auto's.

JUUL: Wat ne mens al niet moet doen om een slipperke te maken hé.

BENOIT: Och man, gij weet niet wat ge mist.

(Benoit en Caroline arm in arm af naar de auto's)

ISOLDE: (toont het aanrijdings-formulier) Kunt gij lezen? (leest) Wees hoffelijk...

JUUL: (vervolgt) Blijf kalm...

ISOLDE: (vervolgt) ...en word vooral niet boos! (geeft het formulier aan Juul) Allé, vul maar in!

JUUL: (ad aanrijdings-formulier) Waar ergens?

ISOLDE: Aan de binnenkant natuurlijk.

JUUL: Hoe gaat dat? Hier is niet eens een tafel. (wendt zich tot Monneke) Monneke...?

MONNEKE: Plantrekken. Dat moet ik ook doen.

JUUL: (met pen en formulier tot Isolde) Allé, zet u eens krom...!

ISOLDE: Zèg, houdt uw manieren hé...!

JUUL: Dan kan ik dat formulier toch invullen op uwe rug.

(Isolde trekt haar bontjas uit, hangt die aan de kapstok en zet zich gebukt met platte rug met de handen steunend op haar knieën)

JUUL: (ginnegappend tot Monneke, ad achterwerk van Isolde) Amaai m'n oren, dat heeft veel weg van 't Fort van Breendonk!

MONNEKE: (even geinig) Ja, alleen dat ge de loopgrachten niet kunt zien, haha!

ISOLDE: Gaat 't daar zo'n beetje...! (kwaad tot Monneke) Seffens komt gij hier staan hé!

JUUL: (legt het formulier op haar rug en begint eraan) Voertuig A: Naam van de verzekeringnemer: Juul Van Boven. (het schrijven lukt hem niet, dan tot Isolde) Kunt gij uwe soutien niet efkes uittrekken?

ISOLDE: Waarom...?

JUUL: Ik heb elke keer een bobbelke op dat formulier als mijne stylo over dat sluitje van uwe soutien gaat!

ISOLDE: (gepikeerd) Zorg maar dat GIJ seffens geen bobbelke op uw oog hebt...!

JUUL: Trekt ge die soutien nog uit of niet?

MONNEKE: (mengt zich in het gesprek) Geen soutiens uittrekken hier hé, want daar kan ik niet tegen!

JUUL: Ik dacht dat gij ne gezonde jongen waart.

MONNEKE: Dat heeft met "gezond zijn" niks te maken. (af naar berghok)

JUUL: (leest verder op het formulier) Situatieschets van de aanrijding. (tot Isolde) Blijf stilstaan want ik moet nu nen auto gaan tekenen. (tekent snel en toont aan Isolde)

ISOLDE: Is dat nen auto? Da's precies ne kruiwagen met vier rechthoekige wielen!

JUUL: Ja, ge hebt gelijk. Ik heb eerst UWEN auto getekend!

ISOLDE: Duurt dat nog lang? Ik moet er MIJN verklaring ook nog opzetten hé.

JUUL: Dat zal ik ook wel doen.

ISOLDE: Niks van...! Gij die van u en ik die van mij!

JUUL: (leest) Goed aangeven: de wegsituatie, richting van voertuigen A en B, hun positie op het moment van de botsing, verkeerstekens en straatnamen. (zucht) Dat versta ik allemaal niet zenne!

ISOLDE: (wil formulier overnemen) Kom, dan zal ik dat wel invullen.

JUUL: Gij gaat mij niet bij m'n pietje hebben zenne! Dat moet de politie seffens maar invullen.

ISOLDE: Betrouwt gij uzelf eigenlijk wel?

JUUL: (leest op formulier) Opmerkingen? (vult in) Bestuurder B wordt boos!

ISOLDE: Als gij mijne man moest zijn dan mocht ge drie weken in de kelder slapen!

JUUL: (vult opnieuw in) Bestuurder B wordt héééél boos...!

ISOLDE: (pakt het aanrijdings-formulier af en scheurt het in stukken) Daar se...!

JUUL: (droogjes) Met bestuurder B valt niet meer te klappen!

(Isolde houdt haar handen depressief aan haar hoofd)

JUUL: (als hij haar van boven tot onder monstert) Zèg, gij hebt zoveel goud aan? Armbanden, halskettingen, braceletten...! Waar haalt gij dat allemaal?

ISOLDE: Mijne man is juwelier.

JUUL: Héél rijk dus?

ISOLDE: Daar denkt ge van wat ge wilt.

JUUL: Ik krijg honger. Kunnen we uwe fondue hier niet opeten terwijl we wachten?

ISOLDE: Dat zoudt gij wel willen hé!

(Monneke komt met zijn opplooibare strandstoel uit het berghok)

MONNEKE: We zullen er eens efkes bij gaan zitten.

(Benoit en Caroline dagen weer op)

JUUL: (tot Benoit en Caroline) Is 't geklonken?

BENOIT: Daar tussen die auto's gaan liggen, dat zegt ook niks.

CAROLINE: Och Benoit, gij zijt veel te verlegen! (tot de anderen) Hij durft niet eens z'n broek uittrekken!

JUUL: (tot Benoit) En met uw broek aan gaat dat zo moeilijk, hé Benoit! (tot allen) Ik vind dat ne vent zwaar benadeeld is als ge bezig zijt en ge moet ineens vluchten. Loop maar eens weg met de broek op uw knieën, ge zult niet vergeraken! Een vrouw daarentegen trekt hare rok naar beneden en stapt gewoon verder alsof er niks aan de hand is!

ISOLDE: Monneke, ik zou eens moeten gaan. Waar kan ik ergens?

JUUL: Begint gij ook al...?

ISOLDE: Naar 't toilet hé.

CAROLINE: Ik moet ook. Waar is hier ergens ne wc, Monneke?

MONNEKE: Dat mag wel in die container daar.

ISOLDE: Daar kruip ik niet in zenne!

CAROLINE: En ik ook niet.

ISOLDE: Waar dan, Monneke? In 't berghok?

CAROLINE: Met al die ratten zeker?

ISOLDE: Dan gaan we maar ergens tussen de auto's. Niemand ziet dat.

JUUL: Niet tegen mijne Lada hé...!

ISOLDE: Ja, hij moest zo nog eens wat rapper beginnen te roesten. Kom Caroline!

(Isolde en Caroline af naar de auto's)

MONNEKE: Benoit, weet ge wat mij enorm stoort? Uwe stropdas...!

JUUL: Zwijg stil. Ne stropdas, ik kan 't niet zien of horen!

MONNEKE: Kunt ge die niet uittrekken terwijl ge hier wacht?

BENOIT: Wat doet ne stropdas nu in hemelsnaam verkeerd? Trouwens, zonder stropdas voel ik mij halfnaakt!

JUUL: Dan had ge daarnet beter uwe stropdas uitgetrokken in plaats van uw broek, haha!

BENOIT: Hebt ge al eens ooit nen directeur gezien zonder stropdas?

JUUL: Pretentie ja...!

BENOIT: (met bijbedoeling) Vindt ge ook niet dat die vrouwen lang wegblijven? Die zullen toch niet vertrokken zijn met die Mercedes zeker...?

JUUL: (ontwaakt als het ware) Denkt ge dat...? (rolt zijn mouwen op) Als dat waar is dan gaat die Isolde Prot ervan lusten...! (snel af naar de auto's)

BENOIT: (met smile tot Monneke) Die Juul is ook iemand die alles gelooft hé.

MONNEKE: (steekt z'n hand uit) Kom Benoit, ik ben nen dakloze zwerver en gij zijt de rijkste van allemaal hier! Als directeur mag dat voor u geen probleem zijn.

BENOIT: Jammaar Monneke, ik heb u daarstraks al iets gegeven.

MONNEKE: Dat was klein geld. Nu wil ik groot geld!

BENOIT: (geeft Monneke een bankbiljet van 1.000 frank) Is dat genoeg?

MONNEKE: Ik heb liever een ander kleur!

BENOIT: (geeft hem een bankbiljet van 2.000 frank) Dat moet niet op ene dag op zijn hé.

(Caroline en Isolde dagen op. Ze drijven Juul grimmig voor zich uit)

CAROLINE: (gepikeerd tot Juul) Wat komt gij daar doen?

ISOLDE: (vervolgt op dezelfde toon tot Juul) Heu...? Heu...?

CAROLINE: Naar ons staan gluren terwijl wij daar zitten, ja!

ISOLDE: Viezerik...!

JUUL: (gooit het van z'n rug) Wat is daar nu aan te zien!

ISOLDE: Wat stond ge daar dan tussen de auto's te kijken...?

JUUL: U in de gaten houden of gij er niet vandoor ging!

ISOLDE: Moeten wij dat geloven?

JUUL: Gij zult niet durven zeker!

ISOLDE: Waar is dat aanrijdings-formulier? Ik zal dat eens gauw invullen.

JUUL: Dat hebt gij kapotgescheurd!

ISOLDE: En we hebben geen tafel.

MONNEKE: Ikke wel. 't Is wel geen grote maar 't is er een.

(Monneke haalt een sinaasappelkist uit het berghok)

ISOLDE: Mogen wij die even gebruiken, Monneke?

MONNEKE: Ja, als ik gedaan heb met eten.

BENOIT: Hoe...? Wij dachten dat gij geen eten had. Dat gij zou doodgaan van den honger!

MONNEKE: Wat gij van mij denkt dat interesseert me geen reet, Benoit! 't Is voor iedereen middag.

(Monneke gebruikt zijn vuile halsdoek als tafellaken. Iedereen houdt hem in de gaten)

MONNEKE: (dan tot allen) En ik wil niet gestoord worden als ik aan mijn middagmaal bezig ben hé...! (af naar berghok)

JUUL: Mijn maag brult van den honger!

ISOLDE: Ik heb ook honger.

JUUL: Gij moet aan uw lijn denken.

ISOLDE: Ik heb een schoon lijn.

JUUL: Dat heb ik daarjust gezien. Dat was meer een frontlijn! (tot allen) Als die clochard hier seffens binnenkomt met een half kieke dan draai ik van mijne sokkel hé!

(Monneke komt van berghok met mes en vork en een bord waarop één worteltje en één erwt ligt. Hij zet zich aan de sinaasappelkist)

BENOIT: Is dat alles...? Eén worteltje en één erwt...?

MONNEKE: Ja.

JUUL: Amaai m'n oren...!

BENOIT: Als dat tussen uwe holle tand kruipt dan is 't weg!

CAROLINE: Ge hebt van ons toch geld gekregen.

MONNEKE: Dat is voor in slechte tijden. (speelt het worteltje naar binnen)
Hm... en lekker dat dat is!

ISOLDE: Als ge nog maar 24 uur te leven hebt is alles lekker.

JUUL: Verslik u maar niet, Monneke?

(Isolde stoot toevallig tegen de sinaasappelkist waardoor het erwte op de grond valt)

MONNEKE: (verbaasd) Mijn erwte...! Mijn erwte is weg...! (tot Isolde) Kunt gij niet een beetje uit uw ogen kijken!

ISOLDE: Ik kon er echt niet aan doen, Monneke.

JUUL: Och Isolde Prot, dat hebt ge tegen mij daarstraks ook gezegd, maar ondertussen zat uwe Mercedes wel nen halve meter in 't gat van mijne Lada!

MONNEKE: En ik ben ondertussen de helft van mijn middagmaal kwijt! (kruipt op handen en knieën op zoek naar de erwte) Kom, iedereen helpen zoeken...! (beveelt luider) Allé, sta daar niet te treuzelen...!

(Iedereen helpt zoeken op handen en knieën)

JUUL: (staat plots recht, dan gespeeld) 't Is niet waar hé...!

ISOLDE: Wat scheelt er?

JUUL: Daar liepen twee grote ratten!

(Caroline en Isolde springen in paniek respectievelijk in de armen van Benoit en Juul)

MONNEKE: Spijtig dat er maar twee ratten zitten hé!

JUUL: Waarom?

MONNEKE: Dan had ik ook iemand in mijn armen...!

d o e k

DERDE BEDRIJF

NAMIDDAG

(Monneke is afwezig. De strandstoel is verdwenen. Juul rolt een sigaret. Benoit kuiert heen en weer)

CAROLINE: Loop toch zo niet te ijsberen, Benoit!

BENOIT: Wat moet ik anders doen? Met mijn vingers draaien?

CAROLINE: Ge maakt ons ook nog zenuwachtig.

BENOIT: Dat is de bedoeling. Dan zijn we hier misschien wat rapper weg.

JUUL: Waar zit Monneke?

CAROLINE: Inkopen doen zeker.

ISOLDE: Met dat beetje wisselgeld van ons springt 'm niet ver hé.

JUUL: Zo'n gasten kunnen anders veel kopen met weinig geld. Die zijn daar op getraind.

BENOIT: Ik heb Monneke daarstraks nog iets meer gegeven.

JUUL: Hoeveel?

BENOIT: 2.000 frank.

CAROLINE: (verwonderd) Wablief...? En tegen mij zegt ge altijd dat ik niks mag geven aan bedelaars.

BENOIT: 't Was uit medelijden.

JUUL: Gij...? Uit medelijden...? Amaai m'n oren! Gij kunt ons veel wijsmaken, behalve dat!

ISOLDE: (haalt bij Juul de sigaret uit de mond als die ze wil aansteken) En gij rookt teveel!

JUUL: Gaat ge nu ook nog mijn laatste plezierke afpakken...?

ISOLDE: Ik wil niet passief meeroken? 't Is hier trouwens verboden om te roken. Of wilt gij dat we hier straks allemaal in de lucht vliegen?

JUUL: Ik zal eens tegen ons Serafine zeggen dat gij zo kunt zagen. En ons Serafine is geen minne zenne! Ne gendarm heeft er niks aan! Als die hier moest aankomen dan zult ge wel een toontje lager zingen! Die plooit u binnenstebuiten als ze kwaad is!

BENOIT: Hoe ziet uw Serafine er uit? Is ze struis?

JUUL: Ja. Van 't postuur gelijk ik, maar dan maal zes...!

BENOIT: Wat weegt ze?

JUUL: Dat kan ik op tien kilo na niet zeggen. Maar ze is heel sterk. Verleden jaar tijdens een bezoek aan de zoo belandde ze toevallig in een berenhok. Alle toeristen schreeuwden om hulp. Pas na twee minuten kwamen de bewakers aangestormd..., maar toen was 't al gebeurd!

BENOIT: Was ze zwaar gekwetst?

JUUL: Amaai m'n oren...! Op één twee drie had ze die beer op zijne rug liggen! Hij kroop jankend in zijn hok en we hebben 'm voor de rest van den dag niet meer teruggezien! Ik heb mijn apenootjes dan maar aan ons Serafine gegeven...! Maar dat had ik beter niet gedaan!

BENOIT: Amaai...!

JUUL: Gij kent ons Serafine nog niet! Zo'n armen heeft ze...! Als ge daar tussen geraakt dan roept ge gegarandeerd op uw moeke! Die heeft meer spieren

dan zes krokodillen tezamen! En dan zwijg ik nog van haar stem. Die brult harder dan tien olifanten. Ze is met mij eens ene keer mee naar de voetbal geweest. Amaai m'n oren..., tien meters rond mij was het 90 minuten muisstil! Daar durfde niemand nog bougeren! De voorzitter van... (naam van plaatselijke voetbalclub gebruiken) dacht dat wij allemaal met een keelontsteking zaten omdat we ze stil waren! Ons Serafine..., laat ze door jong!

CAROLINE: Hebt gij kinderen, Juul?

JUUL: Ja, ene zoon. Onze Valère. Hij plaatst alarmsystemen.

ISOLDE: Ik heb drie kinderen.

JUUL: Ja, dat zijn belastingskinderen.

ISOLDE: Wat weet gij daarvan!

JUUL: Drie kinderen worden gekocht voor de belasting, zegt onze Valère.

BENOIT: Ik heb geen kinderen. Ge hebt er zone last mee hé. We zijn gelukkig en mijn vrouw en ik kunnen doen wat we graag doen.

JUUL: Volgens mij ziet gij er nog niet zo gelukkig uit. Wat komt gij hier anders doen met Caroline? Eens efkes kaartspelen zeker...?

ISOLDE: Hoeveel kinderen hebt gij, Caroline?

CAROLINE: Geen. Mijne man houdt niet zo van vrijen. In zijn jeugd heeft 'm een trauma opgelopen, zegt 'm. Ik heb al eens gedacht aan kunstmatige inseminatie, maar daar is mijne vent niet ook voor te vinden.

JUUL: Is dat voor u dan een reden om vreemd te gaan met Benoit?

CAROLINE: Wat wilt gij daarmee zeggen?

JUUL: Daar zijn toch schoner venten dan Benoit, hé Caroline! Ge moet eerlijk zijn. Bij ons in den Aldi krijgt ge 'r zo tien bij een pak chocolat.

ISOLDE: Als ge die Juul hoort praten dan is er maar ene fatsoenlijke man op de aarde en dat is hijzelf! Ik zie dat soort mannen nog niet staan! Huisje, tuintje, vrouwtje, kindje..., meer kennen ze niet.

JUUL: Wat hebt gij gekocht voor de verjaardag van uwe vent?

ISOLDE: Een fles cognac en een computerspelleke. Daar is 'm zot van.

JUUL: Is dat nu iets voor ne verjaardag? Waarom koopt ge geen poppemieke of een speelgoedtreintje?

(Monneke komt uit de lift. Hij draagt een tas die duidelijk gevuld is met zakflessen sterke drank)

MONNEKE: Allé, we zijn er, hé mannekes.

JUUL: (tot Monneke) Hebt gij iets te eten bij voor ons? (wil in de tas kijken)

BENOIT: Wat zit daar allemaal in...?

JUUL: Amaai m'n oren, allemaal drank!

BENOIT: (ontstemd tot Monneke) Dat is de laatste keer dat gij van mij iets gekregen hebt! Stop 't goed in uw oren, hé gastje!

MONNEKE: Ach zagevent, ga ergens anders van uwen tak maken! Ik heb u niet gevraagd om hier te blijven logeren hé! Vergeet dat niet!

(Isolde gaat tot bij de lift)

JUUL: Waar gaat madam Prot naartoe...?

ISOLDE: Naar boven, een luchtje scheppen. Ik heb zo het gevoel dat die mufte lucht hier al tien keer ingeademd is. (snuift in de lucht als de liftdeuren opengaan) Amaai, dat stinkt hier in die lift!

MONNEKE: (bekent) Dat is van mij!

ISOLDE: Wat is dat...?

MONNEKE: Ik heb wind gelost! Of hebt ge liever dat ik ontplof?

ISOLDE: (spuit reuk in de lift) Wat hebt gij gegeten? Rotte bananen of zoiets...?

MONNEKE: Ik zit met krampen. Al van deze morgen. Nog erger of daar ligt ne averechtse slag in mijn darmen!

CAROLINE: Hoe is dat mogelijk als ge niks te eten hebt?

MONNEKE: Dat ligt aan de mensen die mij de rottigheid geven die zelfs hun hond niet meer wil opvreten. En dan begint dat in mijnen buik te gisten, met alle gevolgen vandien...!

ISOLDE: Doe dat voortaan ergens anders hé! Ik word er kotsmisselijk van!

BENOIT: Kunnen wij hier nergens gaan zitten, Monneke? Ik hou meestal direct na de middag mijne siësta hé.

CAROLINE: Mijn benen doen ook zeer van hier den hele tijd recht te staan.

MONNEKE: Met zo'n osseknieën is dat niet te verwonderen hé.

JUUL: Amaai m'n oren...! Dat heb ik niet gezegd hé!

ISOLDE: Kunt gij voor een paar zitplaatsen zorgen, Monneke?

MONNEKE: Dat heeft nu nog nooit iemand aan mij gevraagd.

BENOIT: Staan er in dat berghok geen oude stoelen of zoiets?

MONNEKE: Ik zal eens gaan kijken.

BENOIT: Wil ik met u meegaan?

MONNEKE: (kordaat) Nee!

BENOIT: Jamaar, ik wil helpen zenne.

MONNEKE: (luider) Nee is nee...! Daar komt niemand in dat berghok binnen zolang ik daar woon! Verstaan, meneer directeur? (af naar berghok met z'n volle tas)

BENOIT: Dat is ne rare patriot hé. Allé, nu wil ik die helpen en ik mag niet eens!

ISOLDE: Dat vind ik nu ook raar.

JUUL: Hebt gij misschien gaarne dat bij u thuis in de living vreemd volk binnenvalt?

(Monneke sleurt twee kleine standaard vuilnisbakken naar buiten en de sinaasappelkist en een houten balk)

MONNEKE: (tot allen) Aanpakken...!

(Iedereen helpt. Men gebruikt de vuilnisbakken als steunpunt voor de houten balk die er wordt opgelegd. De verdeling is helemaal niet symmetrisch)

JUUL: Heeft er iemand nen boek kaarten bij?

ISOLDE: Ja, die liggen in mijnen auto.

JUUL: Ga die dan maar eens halen. En breng die fles cognac ook maar mee! En ook iets om te eten. En als ge toch daar zijt dan brengt ge dat computerspelleke ook maar mee.

ISOLDE: Ik zal heel mijne auto meebrengen.

JUUL: Dat zou ik niet doen. De mensen gaan denken dat ze op een autokerkhof

zitten!
 ISOLDE: Hoe komt 't dat ge nu gene schrik hebt dat ik wegvlucht met mijne Mercedes?

JUUL: Omdat ik ervoor gezorgd heb dat ge dat zeker niet zult doen!

ISOLDE: En vertel me eens "hoe"...?

(Juul haalt achter de muur de bumper van haar auto tevoorschijn)

ISOLDE: Wat moet dat voorstellen...?

JUUL: Zoals ge kunt zien is dat nen bumper van ne Mercedes! UWE Mercedes...!

ISOLDE: (aan de grond genageld) Watte...?

JUUL: Ja, ik heb die eraf gehaald. Die krijgt ge pas terug als de politie geweest is!

ISOLDE: (razend) Ik zal u een proces aansmeren als er iets aan mijne Mercedes scheelt!

BENOIT: Als de Juul daar elk uur iets afhaalt dan gaat er tegen vanavond niet veel meer overschieten van uwe Mercedes, Isolde!

ISOLDE: (tot Juul) Geef dat hier, snul...! (pakt haar bumper en dan af naar de auto's)

JUUL: (tot de rest) Amaai m'n oren...! Waarom is die nu zo kwaad op mij?

BENOIT: Zèg, ik krijg honger hé!

JUUL: Honger? Ik kan zelfs een heel paard opeten!

MONNEKE: Ik zal wel voor eten zorgen.

BENOIT: Waar gaat ge dat halen?

MONNEKE: Kan iemand mij geld geven?

BENOIT: En weer een kabas drank gaan kopen zeker? Gij kunt aan uwe neus trekken!

CAROLINE: Kan Juul boven...

JUUL: (verbetert) Héla, 't is "Van Boven"!

CAROLINE: Kan Juul Van Boven boven niks halen om hier beneden te eten?

JUUL: (tot Benoit, ad Caroline) Die krijgt dat ook al!

CAROLINE: Ik vraag of gij iets wilt halen om te eten?

JUUL: (vastberaden) Nee.

CAROLINE: En waarom niet?

JUUL: Omdat ik madam Prot niet vertrouwd! Waarom laat ge Benoit niet gaan? Die zit daar toch maar in z'n broek te krabben!

BENOIT: Wel euh...

CAROLINE: (verwittigt hem) Mij hier niet alleen achterlaten, hé Benoit!

JUUL: (tot Caroline) Kunt gij niet naar boven gaan?

CAROLINE: Ik heb geen honger!

JUUL: En dan moeten wij hier ook maar sterven van den honger, of wat? Als ik tot vanavond met een lege maag zit dan slagen mijn kaken naar binnen hé! De mensen die hier passeren gaan denken zat ze in Ethiopië zitten! (zuigt z'n wangen naar binnen, belachelijk zicht)

BENOIT: Als Monneke wil delen is er toch geen probleem.

MONNEKE: Lap...! Ik heb 't weer aan mijn slip!

BENOIT: (tot Monneke) Wilt gij delen, Monneke?

MONNEKE: (gespeeld) Natuurlijk. Ne clochard staat toch bekend om zijn vrijgevigheid.

CAROLINE: Ja, de broek van z'n gat want meer heeft hij niet!

JUUL: Een erwt en een worteltje zeker dat we dan nog moeten delen door vier?

BENOIT: Monneke, wat eet jij nu normaal als lunch?

MONNEKE: Ik moet nog wat bijeen zoeken hé. Dat moet ik anders ook doen.

BENOIT: Okee, wat voor u goed is dat is voor ons ook goed.

CAROLINE: 't Is maar een kwestie van iets in 't lijf te hebben.

JUUL: Met een beetje sjans had jij daarstraks al iets in 't lijf, hé Caroline. Maar het noodlot heeft er anders over beslist.

BENOIT: Gij hoeft u niet te bemoeien met ons liefdesleven hé!

MONNEKE: Kan er mij iemand helpen?

BENOIT: Wat gaat jij doen?

MONNEKE: In de container kruipen.

BENOIT: Dat doet ge anders toch ook alleen.

CAROLINE: (ad Monneke) Allé Benoit, help die mens dan toch. Als 'm verongelukt dan staan we nog verder van huis.

BENOIT: Allé, omdat jij 't zijt.

(Monneke leunt op de rand van de container, wankelend zoals daarstraks. Benoit wil hem een stootje tegen z'n achterwerk geven, maar plotseling laat Monneke een stevige wind richting Benoit)

JUUL: (lacht zich te pletter) Amaai m'n oren..., dat was recht in de roos, haha...!

BENOIT: (in alle staten) Hebt ge ooit van uw leven...! (ad Monneke) Ik vervloek die mens hé...!

(Monneke is ondertussen weer in de container getuimeld)

BENOIT: Dat hier rap gedaan zijn met dat vettig ventje! (wil het deksel van de container dichtslaan)

CAROLINE: Wat gaat jij doen...?

BENOIT: Dan zijn we toch van zijn gestink vanaf!

CAROLINE: En die mens versmachten zeker!

BENOIT: En wat doet hij met ons dan?

CAROLINE: Ik zal dat eens gauw oplossen. (spuit reuk in de container)

MONNEKE: (komt met z'n hoofd tevoorschijn) Niet doen, straks is alles bedorven wat hierin ligt...! (verdwijnt weer in de container)

BENOIT: (aan het eind van z'n latijn) Ik hou het hier niet meer uit hé...!

JUUL: Gij zult in 't vervolg wel twee keren nadenken als ge uw secretaresse nog eens over uw knie wilt leggen!

(Benoit haalt z'n gsm boven)

CAROLINE: Naar wie belt ge?

BENOIT: Naar nen taxi! Ik wil hier onmiddellijk weg!

CAROLINE: Neenee.

BENOIT: Maar jij kunt toch ook mee, Carolineke.

CAROLINE: Nee Benoit, en laat me nu gerust!

BENOIT: Maar waarom niet? Weet jij hoelang wij hier al vast zitten?

CAROLINE: Ik wil mijnen auto hier niet alleen achterlaten!

JUUL: Daar geef ik Caroline volkomen gelijk in. Ik zou die Mi-misu-mimi-siboesjie..., allé ge weet wel wat ik bedoel hé..., ook niet alleen achterlaten.

BENOIT: (besluit dan toch) Ik bel nen taxi. Voor die hoop oud ijzer blijf ik hier mijne kostbare tijd niet verkwansen!

(Caroline begint gespeeld hysterisch te huilen)

JUUL: Amaai m'n oren..., dat is precies een kettingzaag die moet geslepen worden!

(Maar nu huilt Caroline nog harder)

MONNEKE: (komt even met z'n hoofd tevoorschijn) Kunt ge geen ander plaat op de jukebox leggen...?

(Benoit stopt z'n gsm weg en troost Caroline)

BENOIT: Okee, dan zullen we wel hierblijven. Maar dan moet ge mij beloven dat ge ophoudt met huilen, hé pateeke!

JUUL: Pateeke, zegt die, zèg. 't Water staat nu al tot in m'n schoenen van den honger!

(Caroline stopt onmiddellijk met huilen)

CAROLINE: (snikt nog wat na) Ik... ik ben erg gehecht aan... aan mijne Mi... Mitsubishi.

JUUL: Ja, maar zoiets verstaat nen directeur van een palettenfabriek niet, Caroline. Maar nonkel Juul verstaat dat wel. (profiteert hiervan om zijn hoofd op de schouders van Caroline te leggen)

(Als Benoit dat merkt duwt hij het hoofd van Juul weg)

JUUL: En of dat dat nu ne Mercedes is of ne Lada of ne Mi-mimi... (tot Caroline) Zèg, kunt gij gene andere auto kopen? Ik kan 't nog niet eens gezegd krijgen.

CAROLINE: Benoit...?

BENOIT: Wat is 't, honey?

CAROLINE: Kunt gij mijn voeten efkes masseren?

(Benoit begint een voet van Caroline te masseren. Hij is duidelijk met z'n gedachten afwezig)

CAROLINE: Niet zo brutaal, Benoit! Gij zijt precies brood aan 't kneden!

JUUL: Kan 'm dat ook al niet? Wat kan nen directeur eigenlijk wel?

BENOIT: Bemoei u niet, gij...!

JUUL: Wil ik uwen andere voet eens masseren, Carolineke?

BENOIT: Nee...!

JUUL: (tot Benoit) Hebt gij proper handen?

BENOIT: Ja. Waarom...?

JUUL: Dan moogt ge seffens mijne rug ook eens masseren!

(Isolde komt terug met een spel kaarten, de fles cognac, computerspel en met een zak waarin een krop sla steekt)

ISOLDE: Hier zijn de kaarten, de cognac, een computerspel en daar lag nog ne krop sla in den auto.

JUUL: Die krop sla moogt ge voor mijn part direct aan de varkens geven!

ISOLDE: Geen probleem. (gooit de sla prompt in de container)

(Monneke staat recht, de krop sla ligt centraal op zijn kop)

MONNEKE: Héla, madam Prot...! Gij denkt zeker dat ik nog wortel ga schieten zeker...!

(Isolde schrikt)

MONNEKE: Kunt gij niet een beetje uit uw doppen kijken! (kruipt uit de container)

CAROLINE: (tot Monneke) Waarom komt ge nu uit die container?

MONNEKE: (ad fles cognac) Cognac ruik ik op kilometers afstand. Ik zal eens een paar bekertjes gaan halen. (af naar berghok)

BENOIT: Wat gaan we doen, Carolineke? We kunnen hier toch niet eeuwig blijven wachten hé.

JUUL: Iemand goesting om verstopperke te spelen? (begint met het computerspel te spelen)

(Monneke komt van het berghok met lege reeds gebruikte conservenblikjes. Achterdochtige blikken bij de aanwezigen. Er blijkt één conservenblikje te weinig te zijn)

ISOLDE: We hebben er één te weinig.

MONNEKE: Da's niet erg, ik zal wel aan de fles drinken. Ik ben dat toch gewoon! (opent de fles cognac, drinkt van de fles en laat een boer) 't Is goeie...!

(Monneke schenkt vervolgens voor iedereen uit. Niemand betrouwt echter de conservenblikjes. Men ruikt er aan)

CAROLINE: Mijne cognac ruikt naar wortelen.

ISOLDE: Die van mij naar erwten.

JUUL: (drinkt het zijne in één teug leeg) Die van mij naar nog...!

BENOIT: Die van mij naar iets..., naar iets wat ik niet zo direct kan thuiswijzen.

MONNEKE: (ruikt aan het blikje van Benoit) Da's niet erg, daar heeft maar hondeneten ingezeten.

BENOIT: Ik hoef gene cognac meer!

MONNEKE: Al sjans dat gij niet in mijn branche terecht zijt gekomen. Gij waart na drie dagen al dood! (drinkt de portie cognac van Benoit in één teug leeg en laat opnieuw een boer). Ik ben vandaag precies met m'n gat in de boter gevallen. En den eigenaar van deze parkeergarage ook.

ISOLDE: Waarom?

MONNEKE: Vergeet niet dat de parkeermeter doorloopt terwijl ge hier staat te laméren hé! Dat gaat straks voor u allemaal een heel rekening worden.

JUUL: Wie gaat mijn parkeerticket betalen?

CAROLINE: Gij zelf, vrees ik.

JUUL: Oh nee...! 't Is mijn schuld niet dat ik hier sta. (ad Isolde) Daar se, dat stukske Mercedes kan afdokken in mijn plaats.

ISOLDE: Zorg maar dat uw parkeerticket niet méér zal kosten dan de stukken aan uwe Lada!

BENOIT: Kan het licht hier niet even uit?

CAROLINE: Waarvoor nu weer?

BENOIT: Zijt gij al vergeten waarom wij hier zijn?

MONNEKE: Dan zult ge moeten wachten tot na middernacht want dan pas gaan hier alle lichten automatisch uit.

ISOLDE: Ge gaat toch niet beginnen te vrijen terwijl wij hier aanwezig zijn zeker?

BENOIT: Hebt gij daar soms last van? In het donker ziet ge toch niks!

CAROLINE: Nee, maar ze kunnen ons wel horen, hé Benoit.

JUUL: (tot Benoit) Zijt gij van plan om veel lawaai te maken?

BENOIT: Dat kan ik op voorhand niet zeggen. Gij wel soms?

JUUL: Ja, ikke wel. Maar ons Serafine..., da's andere koek! Dat is just een grasmachien als die bezig is. Elke keer als ik op haren buik duw laat ze gas ontsnappen. En da's plezant zenne! Ik heb haar al eens voorgesteld om er ne knaldemper op te zetten, maar daar wilt ze niet van weten! Och vrouwen..., ge moet ze nemen zoals ze zijn. En Hij die de vrouw geschapen heeft had vele beter een goei stuk in zijne frak gedronken dan zoiets in elkaar te steken!

CAROLINE: (ontfermt zich over de troosteloze Benoit) Gij ziet zo bleek? Voelt gij u wel goed?

BENOIT: Och laat maar, dat is van hier in die vieze omgeving te blijven. (kijkt op z'n horloge) Hier se, de directievergadering is afgelopen. Hier sta ik. Wat moet de beheerraad wel van mij denken?

ISOLDE: En waar blijft die politie? Wij staan hier al van deze voormiddag hé!

JUUL: Amaai m'n oren, die zullen ons toch niet vergeten zijn zeker? Jamaar, dan kunnen we hier nog lang staan.

(Isolde telefoneert met haar gsm nog eens opnieuw naar de politie)

ISOLDE: (door hoorn) 't Is hier terug vanuit de Lindenstraat hé, voor dat accident van die Mercedes met die Lada. - - - - Jamaar meneer, wij hebben het ook druk. - - - - (verwonderd tot allen) Allé nu, die gooien gewoon den hoorn neer!

JUUL: En wat zeggen ze?

ISOLDE: Dat we dat aanrijdings-formulier moeten invullen.

JUUL: Hoe kan dat als gij dat kapotscheurt...?

ISOLDE: Dan nemen we dat van mij toch zeker.

JUUL: (valt uit de lucht) Hebt gij er ook zo eentje?

ISOLDE: Natuurlijk. In elke auto moet er zo eentje zitten.

JUUL: Is dat hetzelfde als dat van mij?

ISOLDE: Ja, maar het enige verschil is dat IK dat van mij moet invullen.

JUUL: Daar komt niks van in huis!

ISOLDE: Waarom niet?

JUUL: Gij kunt invullen wat ge wilt. (kruist z'n armen demonstratief over elkaar) Ik blijf wachten tot de politie hier is! Basta...!

ISOLDE: (zoekt steun bij de rest) Kunt ge daar nu nog een touw aan vastknopen?

JUUL: Wat vindt gij daarvan, Benoit?

BENOIT: (geïrriteerd) Och, laat me gerust. Ik moet 't allemaal niet meer weten!

JUUL: Maar als gij nu in mijn plaats moest zijn?

BENOIT: (luider) Hou op! Ik wil 't niet meer horen, zeg ik u!

JUUL: Allé nu, daar se...! Die krijgt de kuren ook al!

CAROLINE: Laat Benoit efkes gerust, Juul. Hij is flink over z'n toeren!

JUUL: (erg voorzichtig) Be-noit...?

BENOIT: (furieus luid) Zwijg...!

JUUL: Daar se, die wilt niet meer naar mij luisteren. Hoe moet ik daar nu tegen klappen?

CAROLINE: Door uwe mond efkes te houden, Juul!

ISOLDE: (met minachting) Dat kan 'm niet! Zijn tettergat staat niet stil!

(Onder volgende dialoog steelt Juul stiekem de gsm van Isolde uit haar handtas)

CAROLINE: En als ge moet wachten dan duurt 't lang hé.

(Benoit krijgt een oproep via z'n gsm)

BENOIT: (door hoorn) Met Benoit Hertenkamp...! Hallo...!

JUUL: (van op de achtergrond) 't Is maar om te zeggen dat ik eens gere met u zou willen klappen!

(Benoit merkt nu dat Juul met hem telefoneert)

BENOIT: (tot Caroline, ad Juul) Ik trek die seffens zijne kop uit hé...!

JUUL: Amaai m'n oren, ziet ge mij op de voetbal al staan roepen zonder kop...!

ISOLDE: (nijdig tot Juul) En gij moet van mijne gsm blijven...! (pakt haar gsm terug af)

CAROLINE: (verveelt zich duidelijk) En hier is niks, hier ziet ge niks en hier gebeurt niks!

MONNEKE: Oh nee? Daar wordt hier nochtans de laatste tijd na middernacht veel ingebroken in geparkeerde auto's!

CAROLINE: Waarom in geparkeerde auto's?

JUUL: Omdat dat moeilijk gaat onder het rijden hé!

MONNEKE: En laatst is hier in de lift nog een vrouw verkracht door twee Chinezen! Maar ik kon niet helpen want de deuren van de lift waren dicht.

ISOLDE: Hoe weet gij dan dat 't twee Chinezen waren?

MONNEKE: Omdat er ene riep: "Wang snee wang". En den andere antwoordde: "Oké". Ik dacht bij mezelf, daar hebt ge ze weer, de Chinezen.

CAROLINE: (krijgt schrik) Kom eens wat dichterbij mij, Benoit!

MONNEKE: (vervolgt geheimzinnig) Daar is hier zelfs al een moord gebeurd! Op ne nacht komt er nen dronken vent uit de lift, gevolgd door twee negers. 't Was pikdonker.

CAROLINE: Hoe weet jij dat het twee negers waren als 't toch pikdonker was?

MONNEKE: Omdat ik ze niet kon zien hé. (vervolgt) Die negers halen hun machette boven, ze hakken die dronkaard zijne kop af, pikken zijn geld en vluchten terug naar boven langs de lift. Die zatlap staat recht, ziet mij plots staan en komt naar mij gelopen. Maar den deze was rap weg zenne!

ISOLDE: Allé Monneke, hoe kan die u zien staan zonder kop?

MONNEKE: Ja, dat vroeg ik mij ook af. (vervolgt) Da's nog niks, maar de volgende dag zie ik die zatte vent terug. En nu nog straffer..., die zijne kop stond er terug op! Leg me dat maar eens uit! Maar mannekes, hier gebeuren rare dingen! Over veertien dagen...

ISOLDE: Kunt ge nu eens over iets anders beginnen alstublieft? Seffens durf ik niet meer alleen naar mijnen auto gaan hé!

(Een salvo van vragen volgt)

JUUL: Hebt gij geen familie, Monneke?

CAROLINE: Waarom zijt gij clochard geworden?

BENOIT: Wat voor werk deed gij vroeger?

ISOLDE: Hebt gij geen vrouw?

MONNEKE: Daar ga ik nu eens niet op antwoorden.

CAROLINE: Waarom niet?

MONNEKE: Ik bemoei me toch ook niet met uw privéleven!

CAROLINE: Ik zou 't hier anders ook wel gewoon kunnen worden. Van niemand last, uw eten en drinken zelf zoeken..., slapen zolang ge wilt, allemaal spannend hé.

JUUL: Och Caroline, een vrouw alleen kan hare plan toch niet trekken zeker.

CAROLINE: Gij hebt een slecht beeld over vrouwen, Juul. Gij denkt dat vrouwen niks kunnen en overal bang van zijn.

BENOIT: Is dat niet zo? Ge hebt zelfs schrik van een rat!

CAROLINE: Laat ze maar eens komen! (zet zich in bokshouding)

JUUL: Pas op, seffens komen die negers uit de lift...!

(De vrouwen temperen en zetten zich op de houten balk)

ISOLDE: Schuif eens wat op, Juul!

JUUL: Niks van! Ik zat hier eerst!

CAROLINE: Benoit, schuif gij dan wat op hé! Ziet ge niet dat wij niet genoeg plaats hebben!

BENOIT: Als ik nu nog moet opschuiven dan zit ik seffens naast die balk! Is 't dan beter!

MONNEKE: Niet kakelen hé..., maar eieren leggen!

CAROLINE: Vrouwen worden altijd en overal gediscrimineerd.

BENOIT: Waar haalt ge dat nu weer?

JUUL: (speelt nog steeds met het computerspelletje) Blijf nu eens rustig zitten, seffens ben ik al mijn punten kwijt hé!

ISOLDE: Monneke, zeg eens iets tegen die heren! Wij hebben evenveel recht om op die balk te zitten als zij!

MONNEKE: We zullen 't eens anders aan boord leggen. Iedereen gaat bij de lift staan en op mijn teken moogt ga gaan zitten. Wie eerst is, die is eerst!

(Iedereen gaat bij de lift staan)

MONNEKE: Iedereen gereed...? Start...!

(Er wordt nogal wat geduwd en getrokken. Juul is eerst bij de balk, zet zich helemaal aan de kant, maar de balk kiepert tegen de grond. Algemeen gelach)

JUUL: Jaja lach maar, maar vergeet niet dat ik met twee tennisellebogen zit hé! Straks nog twee voetbalknieën en nen biljartbal...

BENOIT: (vervolgt) ...en volgend jaar wint ge den trofee van "sportman van 't jaar", haha!

JUUL: Vindt gij dat nu echt om te lachen, Benoit! Is dat hetgeen waar directeurs mee lachen? Met zone zever...? Met welk soort moppen lacht gij dan het meest? Zoiets van "Jantje zag eens pruimen hangen"...? Nu kan ik begrijpen waarom directeurs zo'n lang gezicht hebben!

BENOIT: En wat voor platte humor hebt gij? Pis en kak...?

JUUL: Dat ligt eraan wat ik gegeten heb!

(Monneke lacht overdreven uitbundig)

BENOIT: (tot Monneke) Ja, dan wordt 'm ook wakker hé! Plezant zenne!

MONNEKE: Waarom wilt nen dooie alleen begraven worden in plastieke zakskes van de GB? Omdat er opstaat "Ik keer tevreden terug"...! (lacht om z'n eigen grap, maar als niemand anders reageert houdt hij zich stil)

ISOLDE: Is dat alles...?

JUUL: (krabt in z'n haar) Ik versta ze niet, Mon. Wat heeft dat met die plastieke zakske te maken?

(Monneke fluistert iets in het oor van Juul. Dan pas begint Juul uitbundig te lachen)

JUUL: Dat was een goei...! (tot Isolde) Hé pateeke...?

ISOLDE: (koel) Laat me gerust!

(De vuilnisbakken onder de balk worden verder uit elkaar geschoven. Iedereen gaat weer op de balk zitten. Benoit naast Isolde, Juul naast Caroline. Monneke af naar berghok)

JUUL: (ad Benoit en Isolde) Ze zitten al naast elkaar, den BMW en de Mercedes! Kapitaal trekt kapitaal aan, dat ziet ge toch.

CAROLINE: Wij zullen het wel bij onze Mitsubishi en onze Lada houden, hé Juul.

JUUL: Just. Wij zijn van de lagere klasse.

CAROLINE: (vervolgt) Van 't voetvolk dat van 's morgens tot 's avonds kan gaan werken voor meneer.

JUUL: Zoudt gij met mij ook willen vrijen in nen auto, Caroline?

CAROLINE: Waarom vraagt gij dat?

JUUL: Door daar altijd maar over te klappen zit ik precies ook al met een broek vol goesting.

ISOLDE: (lacht hem uit) Gij...? Kunt gij zo'n jong ding als Caroline op uwe leeftijd nog wel af?

JUUL: Nee zeker. Twee jaar geleden ben ik met onze Valère eens op safari in de brousse geweest. In 't midden van den jungle ontmoetten we ne stam wilde ho-ho-hottentotten. Ze gingen daar just ne nieuwe koning kiezen. Iedereen van u weet toch hoe ze dat daar doen? Gij ook, Benoit...?

BENOIT: Hoe kan ik dat nu weten?

JUUL: Waar hebt gij uw diploma van directeur behaald?

CAROLINE: Leg uit, Juul!

JUUL: Wel, alle venten moeten daar in hunnen blote gaan staan. Er wordt een koordje aan hun piemel bevestigd en siroop aan hun buik gesmeerd, waar nen hoop vliegen op afkomen. Daarna moet de schoonste vrouw van de stam naaktdansen. Ge moet niet vragen hoe die koordjes gespannen staan. Vervolgens snijdt men die koordjes door, en hij die de meeste vliegen doodslaat wordt de nieuwe koning. En weet ge wie dat was? (presenteert zich fier) Hij staat hier vóór u! Amaai m'n oren..., 26 vliegen, 2 sprinkhanen en 1 mot...!

ISOLDE: En uwe Valère?

JUUL: Die kreeg zijn koordje nog niet eens aangespannen. Maar dat is te verstaan want hij is nogal verlegen.

CAROLINE: (speels) Stoeffers!

JUUL: (tot Caroline) Dus als gij met mij moest proberen..., verschiet dan niet hé!

BENOIT: (ernstig) Als Caroline zich ook maar ene keer moest wagen aan een vrijpartij met u dan maak ik het direct uit met haar!

CAROLINE: (met denigrerend lachje) 't Is nog niet eens aan geweest tussen ons, Benoit!

BENOIT: Wat komen wij hier dan doen?

CAROLINE: Daar is toch nog niks gebeurd hé.

BENOIT: Okee, ga maar mee met de Juul. Maar vergeet dan niet dat ik u met ingang van NU onmiddellijk zal ontslaan hé!

ISOLDE: Dat vind ik smerig van u, Benoit! Nu valt gij mij zwaar tegen. Dat kind moet hare partner toch zelf kiezen zeker! Dat doet gij toch ook.

CAROLINE: (wil Benoit op z'n paard jagen en steekt haar hand uit naar Juul) Kom Juul, we beginnen eraan...!

JUUL: (bindt in) Jammaar Carolineke, dat was maar om te lachen zenne.

CAROLINE: (iets luider) Juul...! Beloofd is beloofd!

JUUL: (ad computerspel) Jammaar, dan ben ik al mijn punten kwijt!

BENOIT: Caroline, meent ge dat met de Juul?

CAROLINE: (treiterend) Gij loopt daar toch direct in hé.

JUUL: Da's een pak van mijn hart zèg. Ik heb mijn viagra-pillekes niet op zak.

ISOLDE: (tot Juul) Dus dat verhaal van in den jungle was niet waar?

JUUL: Maar nee, wat dacht ge! Dat was geen twee jaar geleden..., het was

verleden jaar!

(Monneke komt uit het berghok, drinkt van een fles en laat een luide boer.
Als Benoit in het berghok wil gaan gooit Monneke zich voor de deur)

MONNEKE: Wat gaat gij dààr doen, directeurke...?

BENOIT: Even in dat berghok kijken.

MONNEKE: Ik heb van den bewaker... (herpakt zich) ...van den hoofdbewaker... ne sleutel gekregen van dat berghok op één voorwaarde: dat ik daar ALLEEN binnen zou komen, en niemand anders. En daar sta ik op. Ik ben den baas hier van de ondergrondse parking. En er moet hier naar mij geluisterd worden!

ISOLDE: Maar wij vervelen ons hier steendood, Monneke.

MONNEKE: Dat zal rap opgelost zijn. We gaan kuisen!

BENOIT: Hebt ge al eens ooit nen directeur zien kuisen?

JUUL: Ik kan niet helpen met mijn twee tennisellebogen hé.

ISOLDE: En ik heb zere voeten.

JUUL: Ja, omdat gij te klein schoenen draagt.

BENOIT: En ik zit met nen dubbele hernia. (voelt met pijnlijke grimas aan z'n rug)
Hier, het schiet er weer in!

JUUL: Dat betert wel als ge straks van de grond geweest zijt met Caroline!

MONNEKE: Bij mij doet het ook overal zeer.

JUUL: En wat mankeert gij, Caroline?

CAROLINE: Ik mankeer niks, alleen de liefde. (begint weer hysterisch te huilen)

BENOIT: Voilà, daar hebt ge 't weer!

MONNEKE: Trek haar stopcontact eens uit!

ISOLDE: Liefde is niet alleen seks, hé Benoit!

BENOIT: (tot de rest) Ge moet dat kind niet plagen hé. Ge ziet wat ge ermee hebt!
(troostend tot Caroline) Kom konijntje, niet huilen want dan begin ik seffens ook. Kom, droog uw traantjes en zeg mij wat we gaan doen! Hierblijven of nen taxi nemen? En hebt gij nog altijd genen honger?

CAROLINE: Ja.

BENOIT: (tot allen) Caroline heeft ook honger, zegt ze.

ISOLDE: We zullen om beurt boven eten gaan halen. Ik zal beginnen.

MONNEKE: Breng voor mij ook iets mee hé!

JUUL: Jamaar jamaar, hoe hebben we de zekerheid dat iedereen terugkomt?

MONNEKE: Daar zal ik wel voor zorgen.

JUUL: Hoe dat...?

MONNEKE: Ge geeft mij allemaal iets dat ge niet kunt missen hé.

JUUL: Maar ik heb niks!

MONNEKE: Uwen toebak en uw hoedje. (tot Benoit) Gij uwe portefeuille! (tot Isolde) En gij uw halsketting!

CAROLINE: En ikke?

MONNEKE: Uw saccoche!

JUUL: Waarom moet ik twee dingen afgeven en de rest maar één...?

BENOIT: (vastberaden) Als ik mijne portefeuille moet afgeven dan wil ik geen eten!

CAROLINE: Ik ook niet.

ISOLDE: En ikke ook niet.

MONNEKE: Okee, dan hebben we geen eten!

ISOLDE: Waarom nemen hier zo weinig mensen de lift?

MONNEKE: Ik heb boven ook een plakkaat op de lift hangen dat ze kapot is.

CAROLINE: En waarom doet gij dat?

MONNEKE: Als het echt te koud is dan ga ik in de lift slapen.

CAROLINE: Al sjans dat er helemaal aan den andere kant nog nen trap is.

BENOIT: Carolineke, ge weet toch nog waarvoor wij naar hier gekomen zijn hé?

CAROLINE: Zèg Benoit, gij denkt aan niks anders zeker!

MONNEKE: Ge kunt misschien in de lift gaan rollebollen...? Ik zal de wacht wel houden bij de lift.

JUUL: (geeft toe) IK zal wel gaan eten halen. Maar dan moet Benoit betalen!

BENOIT: Weeral zèg!

JUUL: Ja, gij zijt de rijkste van ons allemaal!

ISOLDE: Dat durf ik niet met zekerheid zeggen!

JUUL: Okee, dan geeft ge me allebei de helft.

(Benoit en Isolde overhandigen geld aan Juul)

MONNEKE: (tot Juul) Kom, uw hoedje en uwen toebak nog afgeven voor dat ge 't hier afbolt!

(Juul geeft z'n hoedje en zijn pakje tabak aan Monneke en verdwijnt dan langs de lift)

ISOLDE: Da's ne rare typ die Juul hé.

MONNEKE: Och, dat zeggen ze van mij ook.

(Op de achtergrond horen we het motorgeluid van een auto die dichterbij komt)

BENOIT: (tot Monneke) Wat is dat lawaai...?

MONNEKE: (cynisch) Ja, wat zou dat nu kunnen zijn in een parkeergarage?

CAROLINE: (gaat kijken en komt direct terug) Zèg, daar wilt hier nen auto parkeren!

ISOLDE: 't Is niet waar hé...!

BENOIT: Dat kunnen we toch niet toelaten hé.

(Met hun vieren brullen ze scheldend met obscene gebaren richting auto dat hij moet ophoepelen. Het motorgeluid ebt weer langzaam weg)

ISOLDE: Zijn er nu nog chauffeurs met verstand?

MONNEKE: (gaat tot bij de lift, dan tot Benoit en Caroline) Hoe zit 't, komt er nog iets van...?

BENOIT: Hoe bedoelt ge?

MONNEKE: Wel, als ge nog goesting hebt dan is 't nu de moment om van de grond te gaan!

(Plots komt Juul terug uit de lift)

CAROLINE: Gij zijt al zo rap terug?

JUUL: Amaai m'n oren, 't is al donker boven!

ISOLDE: Hoe kan dat, 't is nog maar drie uur in de namiddag!

JUUL: Geloof ge me niet? 't Is pikdonker. Echt waar.

MONNEKE: (tot Juul, ad paneel met knopjes) Op welk knopke hebt gij geduwd?

JUUL: Op het onderste.

MONNEKE: Natuurlijk, dat is om naar beneden te gaan, kwiet...! Gij zijt in de kelder uit de lift gestapt.

JUUL: Dan zal ik dat ander knopke eens proberen.

(Juul verdwijnt terug in de lift, de liftdeuren sluiten)

ISOLDE: Ik geloof dat zijn verstand in zijnen hoed zit!

CAROLINE: (fluisterend tot Benoit) Gaan we dat wel doen in de lift?

BENOIT: 't Is nu of nooit meer, hé Caroline!

CAROLINE: Jamaar, in die lift... dat is niet gelijk in den auto hé.

BENOIT: Voel eens achter mijn oren...!

CAROLINE: (na het voelen) Dat is daar zo opgezwollen?

BENOIT: Natuurlijk. Dat is een ophoping van mijn gevoelens.

MONNEKE: (als de liftdeuren openen) De volgende...!

(Caroline en Benoit stappen hand in hand in de lift)

ISOLDE: Vergeet niks te gebruiken hé! Of zoudt gij graag een kind willen dat op Benoit trekt?

CAROLINE: Zèg, wij zijn geen kinderen meer, hé Isolde.

ISOLDE: Gij niet, maar aan Benoit twijfel ik sterk.

BENOIT: Hebt gij soms ook goesting?

ISOLDE: Met u...? Ik denk er nog niet aan!

BENOIT: (tot Monneke) Gij blijft hier aan de knopkes staan hé.

MONNEKE: Ja.

BENOIT: En ge laat niemand in de lift hé!

MONNEKE: Wees maar gerust.

BENOIT: En zorg dat we niet gestoord worden hé!

MONNEKE: Zèg héla, is 't nog voor vandaag?

(De liftdeuren sluiten)

MONNEKE: (fanatiek tot Isolde) Nu zullen die eens iets gaan beleven wat ze nog nooit beleefd hebben!

ISOLDE: Wat gaat gij doen, Monneke?

MONNEKE: Benoit wil van de grond gaan, hij zal van de grond gaan! En hoger dan 'm gewoon is...! (speelt met de knoppen van de lift) En naar boven..., en naar onder..., en naar boven..., en naar onder..., nog een beetje naar boven..., en nog een beetje naar onder. We zullen ze nu maar efkes op adem laten komen!

(Monneke opent de liftdeuren. Benoit en Caroline komen duizelig uit de lift)

MONNEKE: Hoe...? Is 't al gedaan...? Op die tijd legt een kieke nog geen ei...!

BENOIT: (boos) Nee, we moeten nog beginnen! En wat is dat met die lift?

MONNEKE: (gespeeld) Die doet zo raar hé. Pas op, die is twee jaar geleden nog eens op hol geslagen en toen is ze door 't dak gegaan...! De mensen die er toen inzaten zijn nog altijd niet geland!

BENOIT: Kom Caroline...!

CAROLINE: Ja, maar niet meer in de lift zenne!

MONNEKE: Waarom niet?

CAROLINE: Ik draai gelijk ne koffiemolen.

BENOIT: Och, gij draait al als ge in een diep soepbord kijkt!

(Caroline plant haar voet verbolgen op die van Benoit)

BENOIT: (pijncreet) Auwh...!

CAROLINE: En kruip nu maar alleen in de lift!

d o e k

VIERDE BEDRIJF

AVOND

(Einde lunch. Behalve Benoit, die in de strandstoel snurkend ligt te slapen, zit iedereen op de houten balk te eten van een "broodje smos". Juul draagt terug zijn hoedje. Zijn mondhoeken hangen vol met mayonaise)

ISOLDE: (tot Juul) ...dat duurt toch geen vier uur hé die broodjes gaan kopen?

JUUL: Ik heb lang moeten aanschuiven.

ISOLDE: Dat kan niet.

JUUL: Maar de klanten stonden te wachten tot op straat.

CAROLINE: Kom hé Juul, daar staan zes sandwichbars in de Lindenstraat!

JUUL: Jamaar, daar waren er vijf van gesloten.

ISOLDE: Ik moet niet weten waar ge gezeten hebt, ik ruik dat wel aan uwen adem.

JUUL: (biecht op) Okee, ik ben aan pint gaan drinken in 't sportlokaal van ... (naam van plaatselijke voetbalploeg gebruiken). Is 't nu goed!

ISOLDE: En ons hier maar laten wachten? Dat is ook proper!

JUUL: Ge had sjans dat ik mijnen tobak niet bij had of ik was nu nog niet terug geweest!

ISOLDE: Dat vind ik smerig!

JUUL: Het duurde een uur eer dat mijn vrienden mij herkenden, zo zonder hoedje.

ISOLDE: De volgende keer zal IK eens gaan!

JUUL: Heeft er iemand ne zakdoek om mijne mond af te kuisen? Ik ben de mijne vergeten.

ISOLDE: Gebruik de mouw van uw vest maar, dat verschil zien ze toch niet.

JUUL: (ad Benoit) Hij houdt zijne siësta zeker?

MONNEKE: Ik zal aan de mijne ook eens beginnen.

(Monneke snijdt met een mes een groot stuk van Benoit z'n stropdas en stopt dat in Benoit z'n borstzakje)

MONNEKE: Voilà, nu heeft 'm er twee voor de prijs van één!

ISOLDE: Monneke, laat die mens gerust!

MONNEKE: (ad Benoit met leedvermaak) Zie hem daar zitten, halfnaakt...!

(Isolde vindt wel iets om ermee tegen de container te kloppen met de bedoeling om Benoit te wekken)

JUUL: (tot Isolde) Gij se heks...!

(Benoit wordt wakker)

BENOIT: (tot allen) Is er iets..., omdat ge allemaal zo naar mij staart?

ISOLDE: Kijk eens wat er onder uw kin hangt!

BENOIT: (ontdekt de halve stropdas) Wat is dat...? Wie heeft dat gedaan...? Die gaat dat betalen hé!

JUUL: Als ze geld hebben toch.

BENOIT: (tot allen) Voor de laatste keer, wie heeft dat gedaan...?

MONNEKE: Ikke...!

BENOIT: Wat mankeert gij?

MONNEKE: Ik duld geen stropdassen in mijn living! Dat heb ik u deze morgen al gezegd.

BENOIT: En dan moet gij daar maar een stuk afsnijden, of wat...?

MONNEKE: (ad borstzakje) 't Zit hier...!

BENOIT: (wordt nu pas echt boos) Dat kan me niet schelen waar dat 't zit! Gij moet daar afblijven! (dreigend) Of ik zal u seffens eens...

MONNEKE: (neus tegen neus) Wat gaat gij doen, Jan m'n voeten? (geeft Benoit een tik tegen z'n wang) Daar se...! (doet enkele snelle stappen achteruit) Hebt ge dat gezien...!

BENOIT: (woedend) Maar dat pik ik niet! (stroopt z'n mouwen op)

MONNEKE: (met strandstoel in verdediging) Kom maar af als ge durft, dan zal ik die strandstoel eens over uwe kop slagen...!

CAROLINE: (tracht te temperen) Met ruzie te maken geraken we niks verder, hé Benoit!

BENOIT: (schuift de schuld naar Monneke) Hij is begonnen!

MONNEKE: Tarara...! Gij zijt al bezig van deze morgen!

BENOIT: (tot Caroline, ad Monneke) Hij hoeft niet aan m'n lijf komen als ik dat niet gevraagd heb!

CAROLINE: Herinnert ge u de eerste dag nog dat ik bij u op kantoor werkte? Waar zat gij toen met uw hand...? En had ik u dat gevraagd? (als Benoit niet reageert) Ik vraag u iets, Benoit!

BENOIT: Dat was een misstapke.

MONNEKE: Dat van mij ook!

(Caroline geeft Isolde een elleboogstootje en maakt dan een gebaartje naar Juul die op de achtergrond zijn mond reinigt aan haar bontjas)

ISOLDE: (tot Juul) Héla..., wat doet gij daar aan mijnen bontjas...?

JUUL: De mayonaise van mijne mond kuisen. Waarom?

ISOLDE: (geeft Juul een flinke duw) Blijf daar af...!

JUUL: Niet beginnen te duwen hé, daar kan ik niet tegen. Op de voetbal heeft dat er ook eens ene gedaan..., die gast ligt nog altijd in de kliniek...!

ISOLDE: En ik kan er niet tegen dat gij aan mijnen bontjas zit te prutsen! Weet ge wat die kost?

JUUL: Moet ge daar zone schreeuw over maken? 't Is toch maar ne lap stof zeker!

ISOLDE: En wat is dit dan...? (gooit het hoedje van Juul op de grond en zet er haar voet op)

JUUL: (in lichte paniek) Mijn hoedje...! (raapt het op en haalt er de deuken uit) Gij gaat hier nog zweten..., dat geef ik u op een briefke!

ISOLDE: Denk niet dat ik schrik heb van u hé!

JUUL: Och tuttebel, als alles wat namaak is aan uw lijf er zou afvallen dan schiet er niks meer over!

CAROLINE: Kom mensen, genen ambras maken hé.

ISOLDE: Nee, ge zoudt voor minder.

(Monneke eet al de restjes op. Als blijkt dat hij ook nog het inpakpapier van de broodjes naar binnen wil spelen grijpt Caroline in)

CAROLINE: Stop nu maar, Monneke. Dat papier verteert slecht!

BENOIT: (kijkt op zijn horloge) 't Is al zeven uur en we staan hier nog te koekeloeren! En dat voor die vijf minuten plezier dat ge hebt aan dat vrijen.

JUUL: Ons Serafine zal niet weten waar ik blijf. Ik ben eens benieuwd wat zij zal zeggen als ik thuiskom?

BENOIT: Wat heeft UW Serafine met ONS te maken?

JUUL: Niks.

BENOIT: Waarom begint ge dan over haar te zeuren? Ik begin toch ook niet over mijn vrouw!

JUUL: Och Benoit, bij u speelt er maar één ding door uwe kop en dat is wippen! Straks gaan wij nog denken dat gij nen seksmaniak zijt!

BENOIT: Denkt ge dat ik hier voor mijn plezier sta te wachten?

ISOLDE: Probeer dan toch tenminste de deur van de Mitsubishi open te krijgen.

BENOIT: Dat heb ik al gedaan, met alle mogelijke voorwerpen, maar ik krijg die smerige deur in hemelsnaam niet open!

ISOLDE: 't Is toch straf dat ne man maar aan één ding denkt hé. Een vrouw zit helemaal anders in elkaar.

JUUL: Nee, een vrouw denkt er niet aan, die doet het gewoon!

BENOIT: Of denkt ge dat een vrouw daar ook geen plezier aan beleeft?

ISOLDE: Toch minder dan ne vent.

JUUL: Zjatten en teloren, gij...! (wendt zich tot Monneke) Wat vindt gij daarvan, Monneke?

MONNEKE: De vrouw beleeft er het meeste deugd aan!

ISOLDE: Wie verklaart zo'n onzin?

MONNEKE: Gelooft ge me niet? Als uw oor jeukt en ge steekt uwe vinger in uw oor, waar hebt gij dan het meeste deugd aan uwe vinger of aan uw oor...? (af naar berghok)

JUUL: (test uit met de vinger in z'n oor) amaai m'n oren..., Monneke heeft nog gelijk ook. (pesterig tot Isolde) Jeukt uw oor soms ook?

ISOLDE: Laat me gerust, onnozelaar!

JUUL: 't Zou toch kunnen hé!

(Monneke komt van het berghok met een oude paravent die hij openplooit in een hoek van het vertrek)

BENOIT: Wat is daar de bedoeling van?

MONNEKE: Die paravent heb ik ooit nog gevonden op 't stort. Misschien kunt gij en Caroline die gebruiken om... (gebaartje van vrijen)

BENOIT: Wat vindt gij daarvan, Caroline?

CAROLINE: Als 't voor u goed is dan is 't voor mij ook goed. En dan ben ik eindelijk van uw gezaag vanaf.

BENOIT: (tot Juul en Isolde) Maar niet komen loeren hé!

ISOLDE: Ik zou nog niet willen. Zone schone macho zijt gij nu ook niet!

JUUL: Nee, en in zijnen blote is 'm nog lelijker!

CAROLINE: (lief tot Benoit) Tot seffens, hé schat. En laat u maar eens goed gaan.

(verdwijnt achter de paravent)

BENOIT: (tot de rest) Die meent dat hé.

JUUL: Nu kunt ge niet meer terug, Benoit!

MONNEKE: Laat nu maar eens zien wat ge allemaal kunt!

(Ondertussen vliegen de kledingstukken van Caroline al op de paravent)

JUUL: (ad kleren van Caroline) Amaai m'n oren...!

MONNEKE: Het zal hier gaan kraken seffens!

JUUL: Ooooh..., ik begin er verdorie al van te zweten! (gaat weer naar de bontjas van Isolde)

ISOLDE: Wat gaat gij doen?

JUUL: Mijn zweet afkuisen.

ISOLDE: (furieus luid) Durf er niet meer aankomen hé...!

MONNEKE: (in alle staten) Ik krijg precies den daver op m'n lijf...! (kijkt naar z'n kruis) Oei, daar komt ook al beweging in...! Da's tien jaar geleden! Ik dacht al dat mijne Willie zijn kopke voorgoed opzij gelegd had!

ISOLDE: (luid gepikeerd) Nu is 't genoeg hé met uwe vuile praat...!

(Plots dooft het licht)

ISOLDE: (met schrik in haar stem) Wat is dat...?

MONNEKE: De stroom valt uit.

BENOIT: Dat zie ik ook wel. Maar hoe kan dat?

MONNEKE: Ik denk dat den elentric op is.

BENOIT: Kom Monneke, doe daar iets aan!

ISOLDE: Ik krijg schrik...!

MONNEKE: Kom dan maar dicht bij mij staan! Dat zou mijne Willie ook gaarne hebben.

(We horen dat iemand een tik tegen z'n gezicht krijgt. Het licht gaat weer aan. Monneke staat naast Isolde en tast aan zijn wang. Juul blijkt verdwenen)

BENOIT: Waarom valt dat licht uit?

MONNEKE: Er zal iets mis zijn in 't berghok!

BENOIT: Wat heeft dat met uw berghok te maken?

MONNEKE: Daar tap ik elentric af.

BENOIT: Ga dan eens kijken hé! Seffens valt de stroom opnieuw uit!

ISOLDE: Waar zit de Juul...?

MONNEKE: Ik zou 't niet weten.

ISOLDE: Jamaar, daarnet stond die hier nog naast ons.

BENOIT: Die zal toch niet naar huis zijn zeker?

(Plots horen we gegiechel achter de paravent)

MONNEKE: (ad paravent) Ik vrees dat de Juul op een beter wei zit!

BENOIT: (toont z'n tanden) Als dat waar is dan...

(Benoit gaat tot achter de paravent en betrapt Juul daar. Juul komt tevoorschijn. Hij is gekleed in z'n onderhemd. Benoit heeft hem bij z'n oren)

JUUL: Amaai m'n oren...!

BENOIT: Wat deed jij daar achter die paravent bij Caroline? Heu...? Heu...?

JUUL: Verstopperke spelen. En trek mijn oren niet uit hé!

BENOIT: Gij se vies ventje!

JUUL: Hou 't maar tegen als 't begint te komen!

MONNEKE: (tot Benoit) Als jij nog lang wacht dan zet IK seffens den eerste aanval in hé! (spuwt in z'n handen)

ISOLDE: Monneke heeft gelijk, Benoit. Seffens is 't Nieuwjaar en dan staat jij hier nog te dansen! Bij mijne man duurt dat zolang niet zenne!

BENOIT: (gaat richting paravent) Niet komen loeren hé! (verdwijnt achter de paravent)

(Isolde en Juul zetten zich afwachting op de houten balk. Monneke zet zich in strandstoel. Vervelende pauze)

JUUL: (ad paravent) Hoe ver zou Benoit al zitten?

MONNEKE: Ik denk dat 'm nu aan 't eerste bedrijf zit.

JUUL: Het eerste bedrijf sla ik altijd over bij ons Serafine! Ik begin direct aan 't tweede.

MONNEKE: Ik sla niks over. Ik pak alles mee. Ge zijt maar ene keer jong.

JUUL: Maar ge wordt er zo moe van hé.

MONNEKE: Ik doe 't toch liever dan zes keren rond de kerktoren lopen.

JUUL: Selder..., ik zou wat meer selder moeten eten.

ISOLDE: En waar blijft die politie toch?

JUUL: Die zult ge hier voor 't eerst niet zien!

ISOLDE: Hoe weet jij dat?

JUUL: (aarzelend) Ik heb euh...

ISOLDE: Wat hebt jij, Juul...?

JUUL: (bekent) Ik heb achter uwe rug naar de politie getelefoneerd dat ze niet moesten komen.

ISOLDE: Hoe...? Maar wij zitten hier op hen te wachten.

JUUL: Eerst moet jij toegeven dat ge in fout zijt! (rolt ondertussen een sigaret)

ISOLDE: Gij se smerige achterbakse bedrieger, dat ge daar zit...!

JUUL: amaai m'n oren..., seffens gaat ge nog zeggen dat 't mijn schuld is dat we hier zitten!

ISOLDE: Ik wil hier zo gauw mogelijk weg!

JUUL: Pssst...! Luister eens...! Ik geloof dat Benoit al aan 't laatste bedrijf zit.

ISOLDE: Het kan me niet schelen waar Benoit zit, al zit 'm op de kerktoren!

ISOLDE: (wordt het nu meer dan beu, dan tot Juul) Okee, we zullen het eens gauw gaan regelen. Wat kost die deuk in uwen bumper?

JUUL: 40.000 frank...!

ISOLDE: Watte...? 40.000 frank...? Gij zijt op uwe kop gevallen zeker! Dat kost meer dan uwe Lada nog waard is.

JUUL: Ge zult weten wat 't kost als de politie straks vaststelling komt doen!

MONNEKE: En dan komt daar nog een dik proces bij hé.

ISOLDE: (zwoert uiteindelijk) Okee, ik geef toe dat ik in fout ben. Is 't nu goed?

JUUL: Ja.

ISOLDE: Mag ik u betalen met zwart geld?

JUUL: Als 't geld zwart is dan verdubbel ik mijne prijs!

ISOLDE: Waarom?

JUUL: Omdat dat geld eerst nog moet gewassen worden, tiens!

ISOLDE: Gij se kwibus...!

(Benoit en Caroline komen weer tevoorschijn. Ze zijn aangekleed. Hun blik verraadt duidelijk dat het niet gelukt is)

MONNEKE: Wat scheelt er...?

BENOIT: 't Lukt niet achter die paravent!

MONNEKE: Hoe komt dat?

BENOIT: Als ik weet dat de kans bestaat dat gij komt gluren dan... dan...

CAROLINE: (onderbreekt) Och Benoit, gij zijt veel te bang!

(Benoit trekt z'n overjas weer aan)

CAROLINE: Wat gaat gij doen?

BENOIT: Ik bol 't hier af als iedereen hier op m'n zenuwen begint te werken.

CAROLINE: Als dat zo zit dan zal ik uw vrouw eens inlichten over ons slipperke!

BENOIT: Gaat ge mij chanteren?

CAROLINE: Denkt ge dat ik niet durf!

BENOIT: (met binnenpretjes) Haha, mijn vrouw gaat u nooit geloven.

CAROLINE: En als ik haar vertel welke kleur van onderbroek gij draagt?

BENOIT: Dat weet ze zelf niet.

CAROLINE: En als ik haar vertel dat gij een peperbolleke hebt op uwe...

BENOIT: (onderbreekt beschaamd) 't Is al goed. (trekt z'n jas weer uit)

JUUL: Hoelang werkt gij al bij Benoit?

CAROLINE: Eén maand.

JUUL: Ik had 't kunnen denken. (tot Benoit) Gij werft alleen secretaresses aan die ge zonder problemen kunt inpalmen!

BENOIT: Och zagevent, ga ergens anders zagen!

JUUL: (tot Caroline) Wat verdient gij?

CAROLINE: De afspraak was 50.000 maar bij de eerste betaling werd er al 75.000 op mijn bankrekening gestort.

JUUL: Dat is 't schoonste bewijs dat Benoit u al direct wou versieren hé.

MONNEKE: Ik ga nog eens efkes op reis.

ISOLDE: Naar waar?

(Monneke kruipt nog een keer in de container, met z'n lichaam op de rand wankelend zoals de vorige keren)

ISOLDE: (veert plots recht, dan kort pijnkreetje) Auwh...! (voelt aan haar achterwerk)

JUUL: Begint 't bij u ook te kriebelen, Isolde?

ISOLDE: Ik denk dat er een splinter van die houten balk in mijn achterste zit!
 BENOIT: Dat trekt hier op niks met die houten balk!
 JUUL: Hebt gij iets anders om op te gaan zitten?
 BENOIT: Ikke niet, maar euh... (gebaartje naar container, dan fluisterend) We gaan eens kijken in zijn berghok. Nu hebben we de kans!
 JUUL: Nee. Laat de vrouwen gaan, daar durft Monneke toch niks tegen zeggen. (port Isolde en Caroline aan) Allé...!
 ISOLDE: Maar dat durf ik niet.
 JUUL: Isolde, maak u niet belachelijk hé!
 CAROLINE: Kom, ik ben er ook nog.
 BENOIT: Als ge oude stoelen of zoiets ziet staan dan brengt ge die maar mee naar hier.
 JUUL: Ik zal Monneke ondertussen wel aan de praat houden.

(Caroline en Isolde af naar berghok)

JUUL: (leunt op de container, dan tot Monneke) Is er nogal iets te vinden, Mon?
 MONNEKE: (OFF) Och, dat scheelt den ene dag tegen den andere.
 JUUL: (als Monneke uit de container wil komen) Wat ligt daar in den hoek? Dat blinkt zo!
 MONNEKE: Waar...? (verdwijnt weer)

(Caroline en Isolde komen uit het berghok gevluucht. Volgend gesprek verloopt stiekem)

BENOIT: En...?
 ISOLDE: Allemaal ratten...!
 CAROLINE: En heel dat berghok staat vol met grote dozen!
 JUUL: Wat zit erin?
 CAROLINE: Dat hebben we niet kunnen zien.
 ISOLDE: Daar staat zelfs ne grote crucifix helemaal achteraan in den hoek.
 CAROLINE: En daar staan brandende kaarsen bij!
 JUUL: Misschien is Monneke ne gedeserteerde pastoor...?
 BENOIT: Maar nu hebben we nog niks fatsoenlijk om te gaan zitten hé.
 JUUL: Ik zal eens gaan kijken of ik iets kan vinden. (af naar de auto's)

(Monneke komt uit de vuilniscontainer)

MONNEKE: Waar zit die met z'n hoedje? Toch niet in mijn berghok hé...?
 ALLEN: Neenee.
 BENOIT: En wat hebt ge vandaag zoal gevonden, Monneke?
 MONNEKE: Alles wat de mensen zoal weggoeien hé.
 BENOIT: Laat eens iets zien!
 MONNEKE: Dat ligt allemaal in mijn berghok hé.
 BENOIT: Haal 't maar eens naar hier. Ne vriend van mij is antiquair. Misschien kunnen we nog zaken doen. Ge weet maar nooit.

(Monneke af naar berghok)

BENOIT: Ge moet 't toch maar kunnen, zo leven als ne clochard.

ISOLDE: Altijd in de kou, leven van de rommel van andere mensen.

CAROLINE: Waarom wordt zone mens als Monneke nu clochard?

BENOIT: Dat kan aan vanalles liggen. Speelschulden, failliet, verslaafd aan drank of drugs. Wie zal 't zeggen!

(Monneke komt met een transistor-radio van het berghok en toont een gevonden blikken kroon)

MONNEKE: Wat vindt ge hiervan? (zet de kroon op z'n hoofd, dan met veel show) Koning Mon uit de Lindenstraat...!

CAROLINE: Ge staat er goed mee.

(Juul komt terug. Hij sleurt een autozetel achterna)

JUUL: En wat vindt ge hiervan...?

BENOIT: Waar hebt ge die gevonden?

JUUL: Tussen de auto's.

MONNEKE: Dan moet ik daar morgenvroeg ook eens gaan kijken.

JUUL: Spijtig dat er maar ene stond.

CAROLINE: Wie mag daar nu gaan opzitten?

BENOIT: Dat laten we over aan de vrouwen.

ISOLDE: Ik ben de oudste. (zet zich op de autozetel, en staat direct weer recht) 't Is gene goeie.

JUUL: Waarom niet?

ISOLDE: Veel te hard!

JUUL: Daar verschiet ik nochtans van!

ISOLDE: Waarom?

JUUL: Omdat 'm uit uwe Mercedes komt...!

ISOLDE: Hoe bedoelt ge...?

JUUL: Ja. Uwe Mercedes was den enige auto die los was!

ISOLDE: (nijdig ad Juul) Ik heb enorm veel goesting om die smeerlap...

JUUL: Amaai m'n oren...!

(Isolde wil op Juul stuiken maar wordt tegengehouden door de rest)

JUUL: (zet zich in bokshouding) Kalm hé, gij...!

ISOLDE: Waarom haalt gij gene zetel uit uwe Lada?

JUUL: Daar staan gaten in van 't roken. (wil op de autozetel gaan zitten)

ISOLDE: Durf niet op MIJNE zetel gaan zitten hé...!

CAROLINE: Kom mensen, we zitten allemaal in hetzelfde schuitje, smile...! (tot Monneke) Zet de radio maar eens aan dan hebben we wat muziek.

(Monneke zet de transistor aan. We horen de begintune van "Du")

CAROLINE: Iemand goesting om te dansen? Kom Benoit...!

(Caroline danst een slow met Benoit)

JUUL: (tot Isolde) Ook goesting om te dansen...?

ISOLDE: (haar ogen spuwen vuur) Ja, maar niet met u!

(Als tegenzet begint Isolde met Monneke te dansen. Ze behandelt hem nogal brutaal. Monneke laat zich gewillig meesleuren. Juul kruipt ondertussen in de container, op dezelfde manier als Monneke)

JUUL: (rechtstaand vanuit de container) Amaai m'n oren, hier ligt nogal wat rommel...! (verdwijnt nu helemaal in de container)

(Monneke hangt tijdens de slow met zijn kin op de schouders van Isolde. Hij veegt ongemerkt zijn druijneus af aan haar schouder. Isolde spuit reuk over Monneke. Plots vliegt het hoedje van Juul uit de container, gevolgd door zijn kleren. Caroline zet het hoedje van Juul op haar hoofd)

MONNEKE: (zet de radio stiller en haalt zijn zakfles boven) Wil er iemand drinken?

CAROLINE: Ikke...! (drinkt en proest direct uit) Wat is dat voor bucht, zèg...?

MONNEKE: Vuurwater! (drinkt de rest van de fles leeg) Dat is goed voor de... (laat een boer en vervolgt) ...maag! Ik zal nog eens een ander fles gaan halen. (af naar berghok)

ISOLDE: (ad berghok) Die kapt ze 'r ook niet naast!

CAROLINE: En die wordt niet zat hé.

ISOLDE: Waar zit dat ander varken...?

BENOIT: In de container.

ISOLDE: Laat 'm daar maar zitten, daar zit 'm goed.

(De liftdeuren gaan open. Serafine stapt hovaardig uit de lift en zet de muziek uit)

SERAFINE: Welke zot heeft dat plakkaat boven op de lift geplakt?

BENOIT: Mogen wij weten wat mevrouw hier komt zoeken?

SERAFINE: Wat hebt gij daarmee te maken, flierefluiter! (geeft hem een brutale tik in de maagstreek)

BENOIT: (tot Caroline) Neem het woord maar over!

SERAFINE: Heeft er iemand mijne vent gezien?

CAROLINE: Hoe ziet die er uit?

SERAFINE: Ne meter vijfenzeventig, zweetvoeten en een gezicht van "half zes donker"! Hij draagt altijd een hoedje gelijk dat van u. (geen reactie) Nergens gezien?

ISOLDE: Nee madam.

SERAFINE: Dan zal ik eens gaan kijken of zijne Lada hier ergens geparkeerd staat. (af naar de auto's)

CAROLINE: (wil haar nog naroeppen) Madam,... (wordt getemperd door Benoit)

BENOIT: Laat ze maar doen.

CAROLINE: Jamaar, volgens mij is dat de vrouw van Juul!

BENOIT: En dan...? Wat hebben wij daar mee te maken? Dat die z'n eigen

problemen eens oplost hé!
 ISOLDE: (bang) Oeioei, wat zal ik nu nog gaan meemaken! Hebt ge gezien wat voor een tang dat is...!
 CAROLINE: Moeten wij de Juul niet verwittigen?
 BENOIT: Nee, leven en laten leven.
 JUUL: (zingt OFF vanuit de container) "I wanna sex on the beach! I wanna sex on..."
 BENOIT: Ik denk dat die seffens iets anders gaat zingen, haha...!

(Juul komt verkleed, als een slordige vrouw en met een pruik op z'n hoofd, uit de container)

JUUL: (zet de transistor aan en huppelt dansend en zingend rond) "Kleine wasjes, grote wasjes..."! (roept tot allen en klapt in z'n handen) Allé ambiance...!
 (trekt de bontjas van Isolde aan)

(Op de achtergrond daagt Serafine terug op. Plots staat Juul oog in oog met haar. Ze zet de radio prompt uit)

SERAFINE: (verbaasd) Juul...? Zijt gij dat...?
 JUUL: (aan de grond genageld) Serafine...?? Amaai m'n oren...! Hoe komt gij hier...??
 SERAFINE: Met den tram, tiens!
 JUUL: (doet z'n pruik af) Ik heb een klein accident gehad.
 ISOLDE: Ja, dat zie ik aan uw kleren.
 JUUL: Isolde Prot heeft met hare Mercedes tegen onze Lada gereden. We wachten op de politie.
 SERAFINE: Waarvoor moest gij hier zijn?
 ISOLDE: (antwoordt in zijn plaats) Hij moest naar de coiffeur, madam!
 SERAFINE: Dat kan niet! Daar is 'm verleden week nog naartoe geweest! (streng tot Juul) Wat moet gij mij vertellen? (dreigend tot Juul terwijl ze hem voortduwt) Heu...? Heu...?
 JUUL: (bekent nederig) Ik euh...,
 SERAFINE: (iets luider) Ge weet dat ik langs ene kant doof ben!
 JUUL: (vervolgt te stil en onverstaanbaar) Ik kwam mijn abonnn...!
 SERAFINE: Ik versta u nog niet!
 JUUL: (luid) Ik kwam mijn abonnement van de voetbal vernieuwen.
 SERAFINE: (haalt zwaar uit) Gij gaat nog eens veranderen in ne voetbal!
 BENOIT: Ja, de kop heeft 'm al!
 SERAFINE: (nijdig tot Juul) Ge hebt precies twee minuten tijd om u te verkleden!
 Seksueel gestoorde, dat ge daar staat...!

(Juul trekt de bontjas uit, graait zijn kleren bij elkaar en wil terug in de container kruipen)

SERAFINE: Wat gaat gij doen in die container?
 JUUL: Mij omkleden.
 SERAFINE: Blijf daar uit! Vettig varken...!

JUUL: Waar moet ik mij dan gaan omkleden?

BENOIT: (met binnenpretjes) In 't berghok, hé Juul.

JUUL: Jamaar, als Monneke mij betrapt dan schuif ik de schuld in uw schoenen, hé Benoit! (erg voorzichtig af naar berghok)

ISOLDE: (erg behoedzaam tot Serafine) Ik ben de chauffeur van de Mercedes, madam.

SERAFINE: Dan zijt gij dat die tegen onze Lada gereden is?

ISOLDE: Just madam. Maar ik kon er echt niks aan doen? Ik besef dat uwen auto u nauw aan het hart ligt. Daarom zal ik u de opgelopen schade dubbel en dik vergoeden. Had uwe man niet zo moeilijk gedaan dan was dat al lang gebeurd.

SERAFINE: Ge moet me mijne vent niet leren kennen. Voor niks is 'm goed!

ISOLDE: Hoeveel moet ik u betalen, madam?

SERAFINE: Voor dat niemendalleke...? Niks! Daar kan onze Juul voor gaan werken.

ISOLDE: Werken...? Hij is toch op de ziekenkas, zegt 'm.

SERAFINE: Op de ziekenkas...? Onze Juul...? Aan den dop, ja! Hij had een schoon werk, maar zijnen baas heeft 'm getrappeerd toen 'm lag te slapen en hij werd afgedankt. Onze Juul is een lui varken!

(Juul komt weer normaal gekleed van het berghok)

JUUL: Ik zit met een probleem!

SERAFINE: Ik ook. Al 25 jaar! En dat probleem staat hier nu vóór me...!

JUUL: (tot de rest) Monneke ligt daar op de grond! Volgens mij is 'm morsdood...!

CAROLINE: (schrikt) 't Is niet waar hé...!

ISOLDE: En daarnet was die nog zo fit.

SERAFINE: Over wie hebt ge 't?

BENOIT: Over ne clochard die hier zijne vaste stek heeft.

CAROLINE: Ocharme, de sukkelaar.

BENOIT: Dan zal 'm zich wel doodgedronken hebben.

JUUL: Hij heeft zijnen blikken kroon nog op zijne kop staan. En wat daar in dat berghok nog allemaal te zien is...!

ISOLDE: (tot Benoit) We hebben 't gezegd hé.

JUUL: Het lijkt daar meer op een magazijn van de GB! Nen hele hoop dozen.

CAROLINE: Hebt ge gezien wat erin zit?

JUUL: Allemaal etenswaren. Rijst, bloem, boter, bruine suiker,...

CAROLINE: De droom van Monneke is uitgekomen.

ISOLDE: Die van hierboven had gelijk, Monneke heeft het geen 24 uur meer volgehouden!

BENOIT: We zullen eens gaan kijken.

CAROLINE: Ik durf niet, Benoit.

BENOIT: Dan blijft gij maar hier hé.

CAROLINE: Maar dat durf ik ook niet.

BENOIT: Dan gaat ge maar mee, kom. Maar overal afblijven hé, zodat we geen vreemde ziekte oplopen!

(Met z'n allen af naar berghok. Eerst komen Benoit, Juul en Caroline terug.)

Benoit heeft een omslag in z'n handen. Caroline wil de omslag van Benoit afpakken)

BENOIT: ...nee Caroline, ik ben den oudste hier. (scheurt de omslag open en haalt er een brief uit, leest in stilte, dan tot Juul) 't Is potverdekke een testament. Het staat op datum van vandaag.

JUUL: Wat staat erin?

BENOIT: Monneke schenkt al zijn geld weg aan de daklozen. Het nummer van zijn bankrekening staat eronder!

JUUL: Hoe kan dat als Monneke niet kon lezen of schrijven?

BENOIT: Dat vraag ik mij ook af. Monneke heeft ons allemaal schoon beetgenomen!

CAROLINE: (biecht op) Ik heb die brief daarstraks geschreven in opdracht van Monneke. Maar hij heeft 'm wel zelf ondertekend.

JUUL: Is dat een handtekening? Dat is gewoon een kruiske dat daar staat.

CAROLINE: Mensen die niet kunnen lezen of schrijven ondertekenen zo nen brief. Wist ge dat niet?

(Serafine en Isolde komen nu uit het berghok)

ISOLDE: (tot allen) Hebt ge gezien wat Monneke in zijn hand heeft? Een dooi rat...!

BENOIT: Dat zal zijnen Dee zijn.

SERAFINE: (met gebaartje naar berghok) Weet gij niet wie dat is?

BENOIT: Gij wel?

SERAFINE: Ja. Dat is Monneke Populiers.

CAROLINE: Hoe...? Kent gij die?

SERAFINE: Ja, die woonde vroeger niet zo ver van mijn ouders. 10 jaar geleden is zijn vrouw en zijn kind verdronken toen hij met zijnen auto in 't kanaal reed. Alleen Monneke Populiers is er toen levend uitgekropen. Maar heel de buurt dacht toen dat hij dat opzettelijk had gedaan. Dat heeft 'm blijkbaar niet kunnen verkroppen. Ik heb altijd gedacht dat 'm ergens in een zottenhuis zat. Dan duikt 'm potverdekke hier nog op, zèg. Wat bezielt zo'n mensen?

JUUL: En wat nu...?

ISOLDE: Laten zoals het is.

CAROLINE: Gaat ge die mens daar zó laten liggen?

BENOIT: Hij zal wel gevonden worden door de bewakers.

CAROLINE: We zitten hier wel met een lijk, hé Benoit!

JUUL: Ja, morgen worden wij verdacht van moord! Amaai m'n oren...!

BENOIT: En ik naast Caroline met ne foto in de gazet zeker! Mijn vrouw zal nogal lachen!

SERAFINE: Ik zou toch eens graag in de gazet komen.

CAROLINE: Straks wordt Monneke nog opgegeten door de ratten!

JUUL: We bellen naar de politie. Isolde, geef me uwe gsm eens! (telefoneert) 't Is hier met Juul Van Boven. Ge weet wel, met dat accidentje in de Lindenstraat. Zèg, wij zitten hier met een lijk. Wat moeten wij doen? - - - (met hand op hoorn tot de rest) Ze geloven mij niet!

ISOLDE: Da's niet moeilijk! Eerst belt ge dat ze moeten komen en dan belt ge dat ze niet moeten komen!

JUUL: (terug door hoorn) Zèg, dat lijk is dood hé! Hallo...? Hallo...? (haakt in) Ze hebben ingehaakt!

BENOIT: Kom mensen, wij hebben ons plicht gedaan. Meer kunnen we niet doen.

ISOLDE: En waar blijft dat mirakel dat God aan Monneke beloofd had?

BENOIT: Och, dat is allemaal dikke truit...! Dat ziet ge toch. Dood is dood!

ISOLDE: Wat gaan we nu doen?

CAROLINE: Ik vind dat we Monneke hier niet zomaar kunnen achterlaten.

BENOIT: Hoe bedoelt ge?

CAROLINE: We gaan Monneke een laatste groet brengen.

BENOIT: Daar geloof ik helemaal niet in.

CAROLINE: In wat gelooft gij wel, Benoit?

BENOIT: Ik ga even tot aan de auto's. Tot seffens. (af naar de auto's)

CAROLINE: Ik stel voor dat we gezamenlijk ne minuut stilte houden voor Monneke.

JUUL: Ne minuut stilte...? Dat zal moeilijk gaan met ons Serafine hier in de buurt!

SERAFINE: (geeft Juul een tik met haar handtas) Is 't gedaan...!

JUUL: Serafine, geef toe dat gij gene minuut uwe mond kunt houden! Ge klapt zelfs in uwe slaap!

SERAFINE: (haalt zwaar uit in snel tempo) Wil ik u eens wat zeggen, gij zijt nen toeter! Gij weet het altijd beter. Gij wilt nooit naar mij luisteren. Dan is 't maar normaal dat ik u soms eens wat bijwerk met mijn saccoche!

JUUL: (nog luider) Als ge nu niet gaat zwijgen dan leg ik u seffens naast Monneke...! Wete gij dat...! (als Serafine niet meer reageert) Voilà, het mirakel van Monneke is al geschied!

ISOLDE: Waarom?

JUUL: Omdat ons Serafine hare mond houdt!

(Benoit komt terug)

BENOIT: (blij verrast) Wilt ge nu eens iets weten? Ik heb goed en ik heb slecht nieuws. Wat moet ik eerst zeggen?

CAROLINE: Het goede.

BENOIT: (tot Caroline) De deuren van uwe Mitsubishi zijn los!

CAROLINE: Hoe kan dat...?

BENOIT: (vervolgt tot Juul) En de auto's die er nog staan zijn volledig hersteld!

CAROLINE: Maar nu heb ik geen goesting meer om te vrijen zenne!

BENOIT: Hoe...? Maar ik sta op ontploffen, Caroline!

ISOLDE: Hoe moeten we dat gaan oplossen?

SERAFINE: Ge kunt er misschien ne knoop inleggen. Dat doe ik ook altijd bij onze Juul als 'm mij niet kan gerust laten!

JUUL: (ontwaakt) Ooooh..., daarvan heb ik die krampen in mijne rug!

ISOLDE: (tot Benoit) En wat is het slechte nieuws?

BENOIT: Uwe Mercedes...

ISOLDE: Wat is er met mijne Mercedes?

BENOIT: 't Is spijtig dat ik 't moet zeggen..., maar die staat er niet meer!

ISOLDE: Hoe kan dat...?

BENOIT: Gestolen zeker.

CAROLINE: Ik hoop dat ge goed verzekerd zijt, Isolde.

JUUL: Al sjans dat ik er nog ne zetel heb uitgehaald. Zo hadden ze 'm helemaal

kunnen pikken.
 ISOLDE: Och, gij beleeft nog plezier aan andermans miserie!
 JUUL: Ge hebt 'm niet vastgemaakt met uw afstandsbediening. Niet moeilijk, dat ze die pikken.
 ISOLDE: Waarom pikken ze den uwe niet?
 JUUL: Omdat de deuren van mijne Lada allemaal blokkeren! Ge moet eerst met uw vuist boven op de deur kloppen of ge krijgt 'm niet open!
 BENOIT: (tot Caroline) Dus..., het wordt niks tussen ons?
 CAROLINE: Ik vrees van niet, Benoit.
 BENOIT: Kunt ge mij dan nu terug naar mijn kantoor brengen?
 CAROLINE: Als ge belooft van uw handen thuis te houden!
 BENOIT: Beloofd.

(Caroline en Benoit af naar de auto's)

JUUL: (troost Isolde met schouderklopje) Wil ik u eens ne goeie raad geven, koop de volgende keer ook maar ne Lada! Nooit problemen...!
 SERAFINE: (vervolgt niet zo overtuigend) ...alleen als ge ermee moet rijden!
 JUUL: Serafine, houdt uwe mond! Of ik begin seffens terug te roepen hé...!
 ISOLDE: Juul, kunt gij mij naar huis brengen met uwe Lada?
 JUUL: Ikke? Amaai m'n oren...! Gij wou toch nooit in ne Lada gaan zitten...?
 ISOLDE: Ik pak m'n woorden terug.
 JUUL: Gezegd is gezegd...! Ga maar te voet naar huis. Dat is maar evenver! En wens uwe vent ne gelukkige verjaardag van mij. (tot Serafine) Kom Serafine, we rijden naar huis... (plagend richting Isolde) ...met onze Lada.

(Juul en Serafine af naar de auto's. Isolde blijft verbouwereerd achter)

DOEK